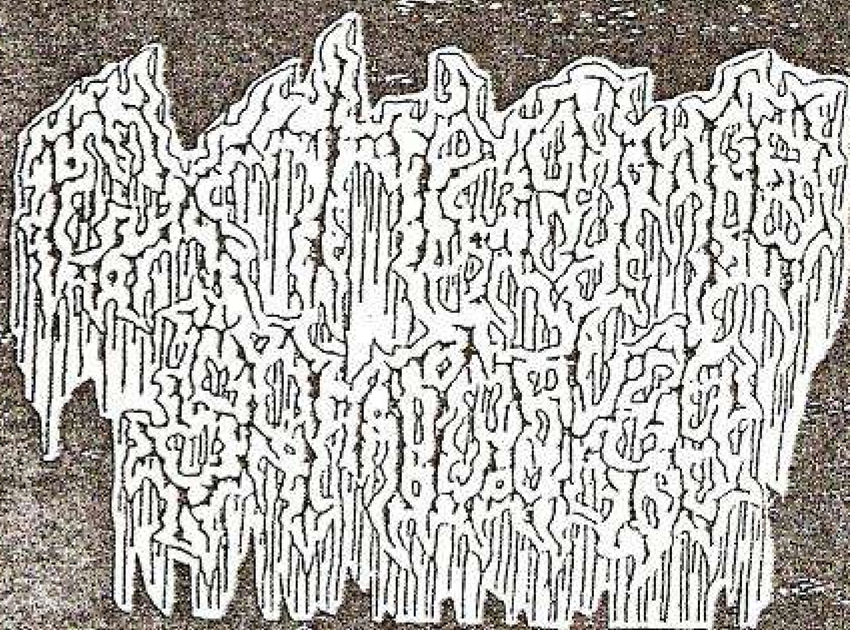
VAR PIGS

Nº 3

JUL '93

LEPA BRENA POTPUNO GOLA!

-PITCH-SHIFTER

PO TRADICIJI, UVODNIK SE PIŠE RUKOM, NE BI LI NEVINE ČITAOCE PRIPREMIO NA UŽASE KOJI IH TEK OČEKUJU. NA ŽALOST, DIZAJN SE OD OVOG BROJA POPRAVIO NEKIH 700%, ŠTA ĆU, PROĐO SAM SE... U STVARI, OVAKO MI JE BILO LAKŠE, A I DOSADILO MI DA ME LJUDI ZOVU TELEFONOM I IZJAVLJUJU "JOJ, PROČIT'O SAM TI FANZIN, AL' ME BOLI GLAVA...". U OVOM BROJU NEMA SLIKE MOG DUPETA, ALI ZAUZVRAT, POTRAŽITE NEGDE MEĐU RECENZIJAMA FOTOGRAFIJU OBNAŽENE LEPE BRENE...

INAČE, OVAJ BROJ POTPISUJEM U TANDEMU SA KORKIJEM, MADA SE I NIJE NEŠTO PRETRGO OD POSLA, NO, DOBRO, BIO JE ZAUZET UPISOM NA FAKULTET, ALI IPAK JE ZNAČAJNO DOPRINEO... ONO ŠTO MENE LIČNO VESELI JE ČINJENICA DA JE GOMILA LJUDI NAVALILA DA MI NEŠTO NAPIŠE/NACRTA TAKO DA SMO SE, MALTENE PRETVORILI U PRAVI MALI KOLEKTIV, TJ, NISAM MORAO SVE SAM DA URADIM... O FINANSIJSKIM PROBLEMIMA SVE ZNATE, OVAJ BROJ JE PRAVLJEN OD IMAGINARNIH PARA... TEK DA ZNATE, NISAM VEĆ GODINU DANA KUPIO PLOČU/KASETU/KNJIGU. CELOKUPAN TIRAŽ SVIH SRPSKIH FANZINA U ZADNJIH GODINU DANA NIJE NI 300... DA NIJE TRAGIČNO, BILO BI SMEŠNO, MOŽDA ĆE JEDNOM, U NEKOJ ISTORIJI YU UNDERGROUNDA NEKO O NAMA PISATI KAO O HEROJIMA.

U MEĐUVREMENU SAM SE I DALJE TRUDIO DA PROŠIRIM DJELOKRUG SVOJE PROSVJETITELJSKE DELATNOSTI... JEDNOM NEDELJNO NA RADIO PINGVINU IMAM PRILOGE, ZNAČI, BENDOVI, ~~FANZINI~~, PJESNICI, PISCI, IZDAVAČI, ŠALJITE STUFF... POPRED ACROHOLIE, SVIRAM U JOŠ NEKOLIKO GRUPA, ČUĆE SE I O TOME. UZ TO, NALOŽIO SAM SE DA ZA STRANE ANARHO PUBLIKACIJE PIŠEM "PRAVU ISTINU O YU", VEĆ JE OBJAVLJEN MOJ TEXT U PROFANE EXISTENCE, A BIĆE I U CENTRAL DISEASE № 2 PA VIDEĆEMO... ZAR NE BISTE I VI MOGLI TAKO? PROBAJTE. USPUT, U SURADNJI SA ROCKLANDOM RADIM NEKE KASETNE KOMPILACIJE, ČUĆE SE, VALJDA DO ČETVRTOG BROJA... VREDAN MALI, A? JOŠ DA UPIŠEM TREĆU GODINU I GDE ĆE MI BITI KRAJ?

CIJENIO BIH SVAKI OBLIK SARADNJE, A JOŠ VIŠE BIH CIJENIO DA SVAKO OD VAS POČNE DA RADI NEŠTO SAMOSTALNO. KREIRAJMO SVOJ SVET!! (MALO DEMAGOŠKIH PAROLA)

SLOBODAN MILOŠEVIĆ JESTE NAJSPOSOBNIJI ZA TO MESTO GDE SE NALAZI, ALI JEDNOM KAD OVO PROĐE... NEKO ĆE MORATI DA GA SKINE. DA LI ĆEMO TO BITI MI ILI NEKO DRUGI... ILI NIKO? SLOBODA JE STANJE UMA, A NE TELA.

DO SLEDEĆEG BROJA POSVETITE SE SODOMIJI I ZAPAMTITE:

HEAVY METAL IS THE LAW!!!!

Zdravo,

Iskreno rečeno, ne verujem da ćete objaviti moje pismo. HUPER čitam tek od nedavno i zaista nije loš. Jedino „ubijaju" metalci i repeđi. Mogao bi za promenu da pišeš o panku i o sledećim grupama: Sex Pistols, The Exploited, Direktori, Kazna za uši, Great Britain Hooligans, Nirvana... Samo još da napomenem da Nirvana nije hevi-metal grupa kao što neki čitaoci pišu.

Enigmatika je dobra mada mislim da bi mogla da bude i bolja. Sindi me strašno nervira zbog toga što joj niko nije po volji!

Pozdrav svim pankerima

Punk Boy

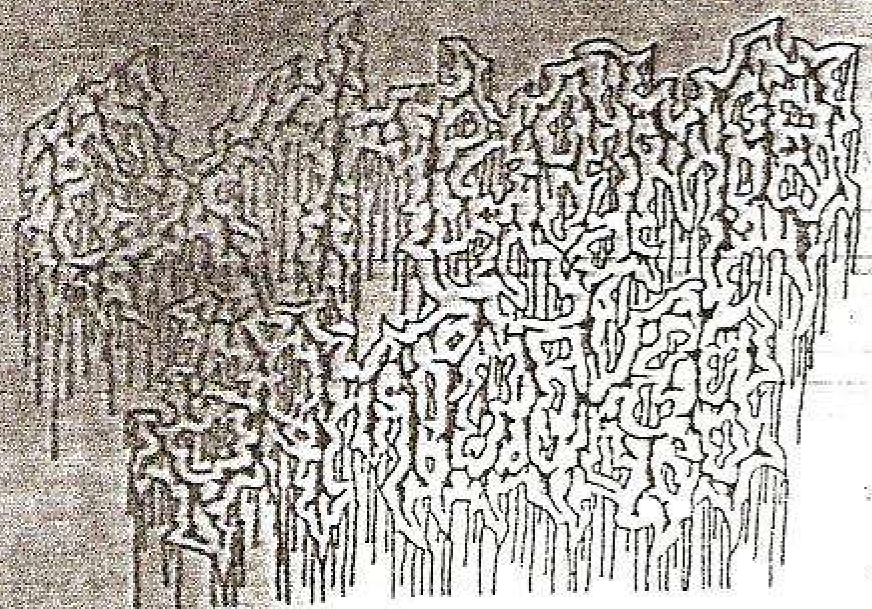
P. S. Predlažem da se osnuje Anti-rep pokret (ARP)!

WAR PIGS ZINE
UROŠ SMILJANIĆ
SITNIČKA 36
11040 BEOGRAD
YUGOSLAVIA
TEL 011/653-906
FAX – TEHNOLOŠKI

SURADNICI U OVOM BROJU: KORKI (TEXT + KOPIRANJE + IDEJE), MILANČE (TEXT, RECENZIJE, PRELOM, FLYERI, VISPRENI SAVETI ("DOBRO, URADI TAKO, ALI VIDEĆEŠ KAKO ĆE ISPASTI") SLIKA LEPE BRENE... POTPISIVAO SE SVAKI PUT DRUGIM PSEUDONIMOM, KO POGODI KOJI SU SVE NJEGOVI TEKSTOVI DOBIJA OD MENE FLYER), ĐOLE (ART, I KONSTRUKTIVNE KRITIKE ("PA, ŠTA DA TI KAŽEM, SRANJE TI JE FANZIN")), JOVA (RECENZIJE + PODRŠKA + PEDERASTIJA), MOCA (PRIČA + TEXT + PARANOIČNO INTERESOVANJE, DA NIJE NJEGA, KO ZNA KAD BI OVO IZAŠLO) ĐURA (PRIČE + GENERALNA PODRŠKA, PILE MOJE MALO), STAŠA (PRIČA + LJUBAV + NEOBJEKTIVNA PODRŠKA, SREĆO MOJA...!) ALEK (NO INTERVJU, JOJ, HVALA TI, MALI), G. ZLATIBOR BRANKOVIĆ (PRINT + SAVJETI), G. DEJAN SMILJANIĆ (KOMPJUTER + SMARANJE ŠTO ME NAPRAVIO)

THANKS AND HELLO SLEDEĆIM LJUDIMA & INSTITUCIJAMA: EDI + EXTREME SMOKE (R.I.P.), D. + PITCHSHIFTER (YOU SHIFT PITCH SO WELL!), BARNEY + NAPALM DEATH (YNGWIE RULES!), ŽELJKO, OLJA + GROOVIE (GROOVY) CHICKADEE (UMRO SAM DOK SAM SKIN'O INTERVJU), NENAD (TAMBA U MOM SRCU), VANJA + MARELJA (JEBO NAM JE MATER U NAJ ŠI) GVIDO (PROFESIONALAC), DRAGO ĐORIĆ (DA BAR OVDE BUDU JEDAN U DRUGOG) TICA (HVALA ZA PODRŠKU & PROPAGANDU), BANE (ORNJER (ŽIVA LEGENDA YU ROCK SCENE) GORDAN PAUNOVIĆ (MAGIC JORDAN), SAVA KONTEJNER ("ZELENO-PLAVE OČI"), MILJA ("FMU"), RUŽA, STANISA, MORBID, MIHAJLO, STRAJA (JEBO TE, KOLIKO LJUDI JE SVIRALO U UR@H!), KAO I LAZA, DARKO + JELENA + KOJOT (MRTVE IDEJE), ACATDEDAJVEX (DEFINITIVNI IZBOR), SUBA + OŠMA + MILUTIN (SENJAK UNDERGROUND CREW) BANE + OLIKA + ILIJA (ACROHOLIA NOT ALCOHOLIA) & BOGAMI I POP, VANJA (OVERDOSE, HVALA ZA VODU), ĐURA (OVERDOSE, LEGENDO BG SCENE), ŠUNJKA D. (DUBOKI NAKLON), TELE (REBEL), ANDREA (PUNK AS FUCK), HANS (ŠTO SE UTIŠA, BRE?), BAKIĆ + NINO + KUZMANOVIĆI (BG STRAIGHT HATE) A I MILJUŠ, ŠTO DA NE, OLJA + MARIJA (P.M.S.) NIKŠA + CEKA + BOJA (BUNKER BEŠE JEDINO UNDERGROUND MESTO U BG) ZLATKO (KST) TE IVANU BRUSIĆU HVALA ZA SUPERSOUND, PURGATORY + ALIENS EAT THE NATION, DNE + ACA + NEBOJŠA (PAMETNA DJAJA), DOJKE (SCAFFOLD), ĐUKA + GRCA (CARCASS, OVAJ, CONSUME)

FEKI (KUDA IDEŠ ZINELEN, S8, BRE U PIČKU MATERINU) JOCA POPADIĆ (MEGATHANKS), KEC + ŠIMA + CELA OSTALA EKIPA IZ NS, KAO MIKELE... GILE + PECA (SMEDEREVCI, OPASNI STE), DRAGAN IZ JAGODINE (E), PISAĆU TI), PANTA + BOBAN (PURE), JOCA BACHKULJA (LEGENDO!), MALIŠA + SIDA + ČUNČULJA I NARAVNO GALE A.B.F. (GALIS!), ACA (KBO!) ZGURA (ARUGZ!) MILAN 1 + MILAN 2 + KAĆA (I SVI OSTALI IZ LUČANA, NAJJAČEG MESTA NA PLANETI), TED (HR. CHAOS), JOANNE (ANARCHY FOR SALE), DIMITRIJE (KRALJEVO...)

Ovaj bend je iz Nove Gorice, dakle iz Slovenije (održavamo jugoslovenski duh fanzina), a o njemu ste mogli čitati u broju jedan "Zašto?" zina. Intervju sa njima je trebalo da izade pre oko godinu dana u "Total noise" zinu, ali taj projekat je propao, pa ja nisam bio lenj, ponovo sam pisao za intervju, dobio odgovor i evo ga sad pred vama. Bend se, doduše u meduvremenu raspao, ali **Edi sada šljaka za novinu** "Rock vibe" koja je nastala ujedinjavanjem fanzina **Scream, D'iks i Mindbook** i verovatno je najbolja muzička publikacija na **Balkanu. Piši mu. Edi,** majstore, hvala ti na intervjuu i kaseti, nisi morao da **pišeš na engleskom, razumem** ja toliko slovenački.

Q: Za početak, kako je sve počelo, kako ste se počeli baviti muzikom, da li ste ranije svirali u drugim bendovima, zašto ste odabrali baš noise/grind zvuk?

A: Pre svega, ES se definitivno raspao decembra '92. zbog razlike u muzičkim stavovima članova benda. Znaš, mi smo dobri prijatelji, pa smo zato odlučili da ne želimo da nastavimo ni u jednoj postavi različitoj od originalne. Zato smo se rastali. U svakom slučaju, kao što već rekoh, dobri smo ortaci, pa možda se u budućnosti opet skupimo da pravimo buku... ha, ha. Mislim da je istorijat benda prilično dosadan. Počeli smo uglavnom jer nam je bilo dosadno i hteli smo da se zezamo. Ništa značajno... Što smo se odlučili za grind/noise??? Prvo zato što volimo da vredamo ljude a u ono vreme g/n je bio najbolji način za to... ha, ha... Onda zato što je ova "vrsta muzike" bila zaista originalna i progresivna kad smo mi počeli. Ne neko trendi-govno kao danas. To ti je, otprilike to...

Q: Da li je grind/noise odgovarajući način za prenošenje ideja, većina ljudi to smatra zajebancijom, zar ne?

A: E, ovo je stvarno dobro pitanje... Mislim da je na svakome pojedinačno da odluči kako će da shvati poruke u g/n jer poruka svakako ima. Ova "mogućnost izbora" čini g/n progresivnim!!! Ja stvarno cenim sve one "političke" g/n bendove koji žele da tako izraze svoje ideje, ali Ja ionako više volim da čitam knjige. Na svakom je to posebno... Za mene je g/n pre svega čista zabava.

Q: Šta imate od izdanja i snimaka? Kako ste sve to objavili i kako se može nabaviti?

A: ES je snimio sledeće: 4 demo snimka i split 7" EP sa Sexorcist. Takođe skoro je izašao i novi 7" za Psychomania rec. Imamo dosta stvari na raznim CD kompilacijama, 7", video snimcima i gomili split/kompilacijskih traka. Takođe se priča o objavljivanju ES cd/LP-a za jednu američku etiketu gde bi bili svi urađeni snimci + nešto živog materijala. Nije to još sigurno, jebi ga... Pojma nemam gde se sve ovo može nabaviti jer mi to više niti snimamo niti prodajemo. Može se pokušati kod krupnih distributera k ao što su Nuclear Blast ili Semaphore. A ionako je većina već rasprodana.

Q: Po čemu se svirke u inostranstvu razlikuju od onih kod kuće? Da li publika tamo razume to što radite?

A: Ma, nismo mi ni svirali tako puno napolju, ali mogu ti reći da su tamo ljudi mnogo opušteniji i stvarno ih zanima muzika. Ako dođu na koncert onda je to stvarno zbog muzike i zezanja, a ne da bi samo stajali i pili. Mi to tek treba da naučimo... ili možda ne? (kakve su sad ovo dvosmislenosti?- Uroš)

Q: Pošto slušate i grind i death i jazz i rap i house-techno da li mislite da bi trebalo da bude više pretapanja među raznim underground stilovima, bitan je odnos, zar ne?

A: Definitivno, ali postoji tu problem jer većina grind/noise bendova (uključujući ES) nema blage veze sa sviranjem. To je OK, pravi punk duh, ali posle određenog vremena postaje stvarno dosadno i polako ubija scenu, ups, već ju je ubilo!!!

Q: Kako je došlo do saradnje sa PATARENIMA? Zar ne smeta to što, ipak živite u različitim državama?

A: Nije bilo saradnje između ES i PATARENA. Imali smo nešto u planu al' to je puklo. U svakom slučaju, Ja i bubnjar ES svirali smo u PATARENIMA par meseci i bilo je stvarno dobro. Za mene su PATARENI jedan od najkul bendova na zemlji. Nije bilo problema zbog različitih država.

Q: Kad smo već kod toga, odnosi Hrvatske i Slovenije postaju sve zategnutiji, zar to nije dobar pokazatelj kolika je farsa ovaj rat bio, savezi su sklapani samo zbog interesa?

A: Hej, ne želim da živim u državi koja ne štiti sopstvene interese!!!! Ne živimo u savršenom svetu, niti u uspavanci. Realnost je surova i boli. Postoji mnogo načina da država ostvari svoje interese i sigurno je najgori, najnehumaniji i najvarvarskiji rat!!!

Saradnja između Hrvatske i Slovenije nije najsjajnija ali ipak nije tako loša. Recimo da je u pitanju normalna saradnja dve susedne zemlje koje pokušavaju da zadovolje svoje interese. To zovemo demokratijom.

Q: Jedna slovenačka partija je nedavno saopštila da celu Sloveniju može da kupi jedna veća korporacija. Znajući da je celo Međumurje prodato austrijskim kompanijama i da je u nekim slovenačkim firmama zakupljenim od stranih vlasnika službeni jezik nemački, zar Slovenci ne primećuju da ih od blagostanja kapitalizma do najsurovije eksploatacije deli samo 1 korak? Zašto dopuštaju da im se zemlja prodaje?

A: E, ovo je stvarno neverovatno!!! Ne veruj svemu što seru na TV! Mogu te uveriti da je Pomurje (Međumurje) još uvek slovenačka zemlja i da nije prodato ni jednoj austrijskoj kompaniji. Naravno da postoje fabrike u Sloveniji koje su prodate stranim kompanijama, ali država i dalje kontroliše najmanje 51% vlasništva, znači, još uvek pripadaju Sloveniji. To je normalan biznis... Uzgred, službeni jezik u ovim firmama je slovenački.

Što se tiče onoga da jedna kompanija može da kupi celu Sloveniju... Pretpostavljam da bi jedna velika korporacija mogla da kupi celu istočnu Evropu, ali ne brini, ne zanimamo mi njih. (ne bih se baš opkladio u to- Uroš)

Q: Kakva je situacija na sceni? Čuo sam da ima dosta stranih koncerata. Kako je sa izdavačima? Slovenačko ministarstvo kulture potpomaže scenu, zar ne (npr. kompilacija "Slovenian alter rock poll" o kojoj sam pisao u prošlom broju ovog fanzina)?

A: Nema ovde više scene. Sada se ovde sve ubraja u kulturu. Novac upravlja svima, osim što postoji par utopista koji još uvek veruju u "scenu" i Ja ih veoma cenim.

Q: Da li misliš da bi od muzike mogao živeti, makar morao da se preseliš na zapad? Da li bi to želeo?

A: G/N je sad postao samo deo muzičkog biznisa i, naravno, moguće je živeti od ove muzike. Ljudi izgleda ne vide da je ovo postao samo posrani biznis, 'ej, probudite se, pogledajte ovaj takozvani "underground"....

Q: Kaži mi nešto o vašim textovima. Da li misliš da je moguće na bilo koga uticati preko tekstova i navesti ga da promeni svoj način razmišljanja?

A: Pa, pisali smo o svakodnevnom životu i problemima. Većina tekstova bila je o ličnim iskustvima, ali bilo je i nekih fun tekstova. Nismo pisali u splatter/gore fazonu jer smatramo da je stvarnost mnogo užasnija. Hmmm... mislim da tekstovi nisu dovoljni da promene nečiji način razmišljanja. To zavisi od ličnosti i inteligencije.

Q: Šta misliš o Death metal tekstovima, o splatter/gore struji (CARCASS, CANNIBAL CORPSE), satanistima i o tzv. "intelektualnim" bendovima (ATROCITY, DEATH)?

A: Kao što sam ti već rekao, ne gotivim splatter/gore, ali i nemam ništa protiv ovog načina izražavanja, jer mislim da može delovati veoma terapeutski. Satanizam je čisto sranje, ali zaista volim tzv. intelektualne textove, mada mi se ne sviđaju ta dva benda koje si spomenuo.

Q: Jedan od glavnih stubova rata u YU bila je (i još uvek je) religija. Šta misliš o religiji?

A: Mrzim sve vrste religije!!!!!!!!!!!!!!!

Q: Ima li budućnosti za EXTREME SMOKE?

A: Ne!!!

Q: E, pa ovo je kraj (a i jeste se oteglo), hvala ti za intervju i dodaj još štogod ako smo zaboravili.

A: Pa, hvala ti za najjači intervju koji sam ikad uradio, Uroše. Stvarno sam uživao!!!

c/o Edi Strosar
Cankarjeva 76
65000 Nova Gorica
Slovenija

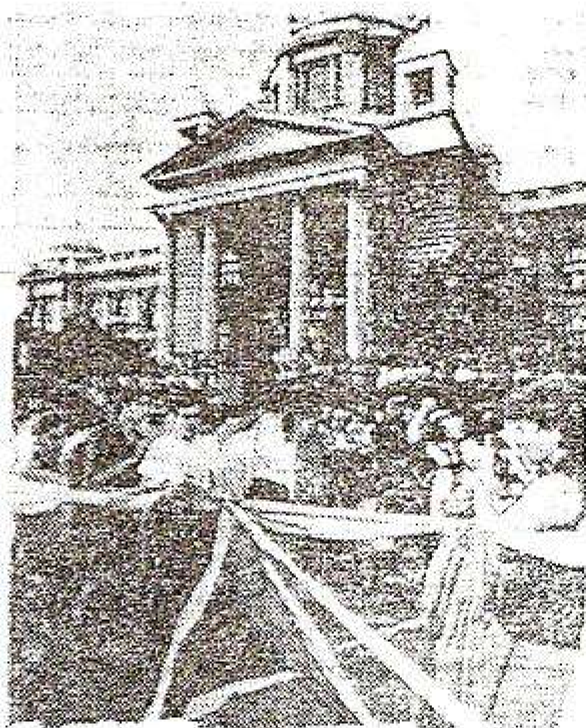
1. JUN 1993.

"Država uništava, muči i ubija, moramo je zaustaviti, makar i silom, zapamti ovo i srećno", rekli su CONFLICT. Samo, da li ovo uključuje i ubijanje policajaca koji su samo šrafovi u mašineriji sistema, koji ni sami ne shvataju koliko je apsurdno njihovo čuvanje zakona i reda kad te zakone pišu kriminalci, koji samo rade svoj posao, nesvesni svoje prave uloge? "Destroy power, not people" rekli su neki pametni ljudi. Ne mogu da se ne složim.

Prvi jun '93. ostaće zapamćen kao dan kada je Srbija promovisala sebe u policijsku državu. Sve do tada postupalo se na kakvim-takvim pravnim osnovama (čak i smenjivanje Dobrice Ćosića sa funkcije pretsednika SRJ dan ranije pravom farsom od glasanja), no ovaj dan je bio demonstracija sile vlasti, čiste, neuvijene sile.

Sve je počelo na zasedanju savezne skupštine, oko 17.30, kada je poslanika Mihajla Markovića (potpretsednik SPO) nokautirao poslanik SRS, Branislav Vakić (bivši bokserski reprezentativac), revoltiran, valjda Markovićevim konstantnim podjebavanjem radikala sa govornice. Marković je završio u urgentnom centru iz koga je kasnije otpušten sa lakšim ozledama (u SPO tvrde da je imao slomljenu vilicu i potres mozga), a već oko 18h počelo je okupljanje ljudi ispred savezne skupštine. Vlasti su to nazvale skupom u organizaciji SPO iako je u pitanju bilo potpuno spontano okupljanje. Oko 20.00, kada sam ja naišao bilo je tu već oko 1000 ljudi, ispred zgrade i na stepeništu. Malo se skandiralo protiv vlasti, malo su se cepale zastave SRJ (patetično u svojoj nemoći), uglavnom, kako ni policije nigde nije bilo, bejaše očigledno koliko su "opozicione snage" ovde bedna gomila budala, kojoj mnogo toga nije jasno ali se lepo osećaju u masi dok skandiraju (posle će da pričaju kako su se borili za slobodu). Oko 21.00 Danica D rašković je povela "narod" na juriš u skupštinu, na šta je iz iste izašlo 20-30 pandura, dvaput mahnulo pendrecima i glatko očistilo stepenište. Niko nije bio povređen (par modrica) a i atmosfera nije bila nešto posebno zategnuta, policija je ovde mnogo više delovala autoritetom nego silom. Moram da naglasim da su bili vrlo korektni i da su nastojali da smire masu. Oko 22.00 su panduri još malo odgurnuli rulju, da bi masa zatim otišla ispred skupštine Srbije, pa nastavila da se šeta na relaciji: terazijska česma-televizija. Nemoć, transformisana u bes mase ogledala se u gađanju policajaca ispred televizije kamenjem (jedan povređen) i lakše sukobe na Terazijama. Stvar se kuvala, kuvala i oko 23.00 vrii

Vuk Drašković je rešio da pokuša još jedan napad na skupštinu (bez obzira na to što su svi koji su u njoj bili tog popodneva odavno otišli kući i gledali prenos na TV). Onda je nastalo sranje, "narod" je krenuo kamenjem i šipkama (prethodno rasturivši skelu preko puta ateljea 212), a snage reda su raspalile pend recima, suzavcem i gumenim mecima. Jasno je ko je pobedio (suzavac se osećao čak do Zelenog venca) ali jedan milicioner je pogođen iz pištolja u oko i umro, doduše tek ujutro, od zadobijene povrede (Vuk i SPO tvrde da su to pucali namerno ubačeni Šešeljevi ljudi, što je moguće, ali tanko zvuči). Policija je tu sebi pustila na volju ("neko" je među pandurima proširio priču da su trojica ubijena) i počeo je pravi rat, premlaćivano je sve živo, žene, muškarci, novinari (prebijani, oduzimana im i uništavana op rema), poslanici, da bi oko 1 po ponoći masa bila potpuno rasterana.

To, razume se nije prekinulo pandure u "vršenju svoje dužnosti" tako da je sve živo što se to veče zateklo u gradu bilo premlaćivano i privođeno. Ne, ja to ne izmišljam, od 120 privedenih "izgrednika" te noći bar 70-80 bili su ljudi koji su oko jedan, pola dva posle ponoći krenuli kućama iz raznih diskoteka, klubova & kafana. Mnogi nisu uopšte znali da se išta događalo, a mnogi su gledali vesti na kojima je rečeno da je situacija normalizovana, pa su krenuli svojim putem. Naravno, gradske vlasti su za ov u priliku ukinule noćne autobuse pa je gomila ljudi ostala nasukana u centru i postala žrtvom raspomamljene milicije. Inače, očigledan je razlog za ovu "hapsi sve što mrda" taktiku jer su tako sutrašnje vesti bile pune priča o 121 uhapšenom učesniku nemira-čista laž. Naravno, privođenja ni slučajno nisu bila nežna i dobar broj potpuno nevinih ljudi je pretučen i nasilno priveden-bez davanja ikakvih obrazloženja. Država demonstrira svoju moć, vreme je da se pokaže građanima da milicija sve sme i može u ime v lasti, vreme je da se ograniči sloboda mišljenja i kretanja... i sve to za opšte dobro.

U Srbiji postoji 70.000 pripadnika milicije.To nije obična ekipa za održavanje reda, to je vojska, armija za građanski rat. Cela bivša JNA imala je 200.000 ljudi (uključujući nekih 150.000 na odsluženju vojnog roka) na 23 miliona stanovnika. Srbija ima 70.000 milicionera na nekih 9 i po miliona... Posao u policiji nije lak, a plate su male i ono što drži te ljude u prvim redovima kada ih gađaju kamenjem je osećaj da rade svoj posao, osećaj da se bore za istinu, slobodu, oni jesu vojska, oni ginu za polit ičare. Zašto? Zašto im ispiraju mozak, zašto u policiju primaju one koji ne znaju da pišu, čitaju ili misle, zašto ih lože prizemnim pričama o jedinstvu (staro isto komunjarsko sranje) i onda ih gurnu da ginu? Nekad je u ovoj zemlji milicioner bio prijatna osoba koju možeš da pitaš za put kad se izgubiš. Sada su to tipovi bez škole i ličnosti i treba preći na drugu stranu ulice kada ih vidiš jer nisi siguran da im ne trebaju nove žrtve.

Tako su momci u plavom prebijali novinare i razbijali im opremu (sloboda štampe?), tukli i privodili opozicione poslanike (poslanički imunitet?), tako je država prekršila svoje zakone više puta, ali na vestima RTS mogli ste samo da čujete kako je cepanje zastave krivično delo (iako su i oni priznali da se to još uvek odnosi na zastavu SFRJ, kakva smo mi Štrumpfovska zemlja!).

Elem, posle kraće šetnje ulicama, pretsednik SPO Vuk Drašković se sa svojom ekipom povukao u prostorije SPO na Terazijama gde su oko 5 ujutro upali milicioneri i sa uperenim oružjem priveli sve prisutne (između ostalog novinare i poslanike, ponovo prekršaj zakona). Od tada počinju kontradiktorne priče o sudbini Vuka i Danice Drašković koji su bili pritvoreni mesec dana, iako nisu nikad bili uhapšeni (za to je potreban nalog), priče o premlaćivanju i mučenju. Zvanične vesti su objavile samo da su Vuku nag njećeni usna i rasklimana dva zuba. SPO tvrdi da Vuk nekoliko dana nije mogao da hoda, da je imao delimičnu amneziju, da nije bio u stanju da govori, što se sve pokazalo manje-više tačnim kad su ovo dvoje pušteni (dobar deo vremena su proveli na neurohirurškoj klinici), posle Vukove odluke da ne uzima hranu, vodu i lekove i posle štrajka gladu poslanika SPO na Trgu republike (slobode?).

E, sad, u kojoj je civilizovanoj zemlji moguće pritvoriti lidera najveće opozicione stranke i lešiti ga sistematski mesec dana u zatvoru? Čak su se i strani političari zauzimali za Vuka, ali Sloba se samo smejao, on ga je pustio kad je on hteo, da pokaže svima ko u ovoj zemlji komanduje (faraon pokazuje svoju moć-citat Đura "ANARHIST" zine). Priče o tome da je popustio pod pritiscima su lepe, ali netačne.

Naš brod je pun rupa, ali narod je moguće naterati da to ne vidi: oni drže televiziju, oni kontrolišu univerzitet (pola saveta BU je sastavljeno od ljudi koje je postavila država, novi rektor je SPS-ovac, proveren i pouzdan, ove godine je ukinut prag znanja na prijemnom ispitu za fakultete što znači da su se upisali i nepismeni, tako su sebi kupili socijalni mir, a to finansijski uništava fakultete, jer novac koji dobijaju od ministarstva prosvete nije dovoljan ni za plate, a saradnja sa privredom je pro pala jer u Srbiji ionako radi još oko 10% industrije, čak pred ispitne rokove na fakultetima nije moguće naći ispitne prijave u prodavnicama, država uništava univerzitet jer je on jedna od snaga koje joj se mogu suprotstaviti), oni kontrolišu umove mase (slušajte novokomponovane narodnjake-ili lažna, kvaziosećanja koja ljude guraju dalje od stvarnog domašaja svojih emocija ili nacionalizam i rasizam, mržnja prema Hrvatima i Muslimanima i himne Arkanu i sličnima, pa filmovi zadnjih par godina-"Poslednji kru g u Monci", "Bulevar revolucije" u kojima su kriminalci u stvari mnogo simpatični momci i generalno gledano prave muškarčine, šta je onda čudno što nam u skupštini sedi Arkan za kojim su izdate poternice širom Evrope, što čak 40% transakcija u Srbiji otpada na crno tržište, Sloba tvrdi da se bori protiv kriminala, ali dileri deviza su pod patronatom sistema, prvi dobijaju nove emisije novca, milicija ih ne dira, sve to služi da se održi na vrhu pravi kriminalac, država koja kontroliše i "crno" i "belo" trži šte).

Ovaj sistem mora da nestane. Opozicione partije greše (al' sam ja pun pameti, do mojega) jer i dalje ne shvataju da ne mogu da se bore po pravilima koje nameće onaj koji vlada, pošto će i dalje dobijati samo mrvice sa stola velikih. Uostalom, te partije su većinom gomila idiota koja i ne zna šta je stvarno politika, ili se samo bore za vlast. Ne možeš se boriti protiv hidre papirnim mačem, država ubija svoje protivnike (Beli, Knele...), pa čak i svoje sluge, milicioner koji je ubijen prvog juna nije pogi nuo za svoju zemlju, ona ga je ubila (čak sam od DSS čuo da ga je ubio pretsednik mesnog odbora Srpske Radikalne Stranke sa jedne od beogradskih opština, ovo jako podseća na naciste).

Kako se boriti onda? Ovaj sistem se mora ukloniti, a to je najbolje uraditi stvaranjem alternative-direktnim organizovanjem i povezivanjem ljudi i or-

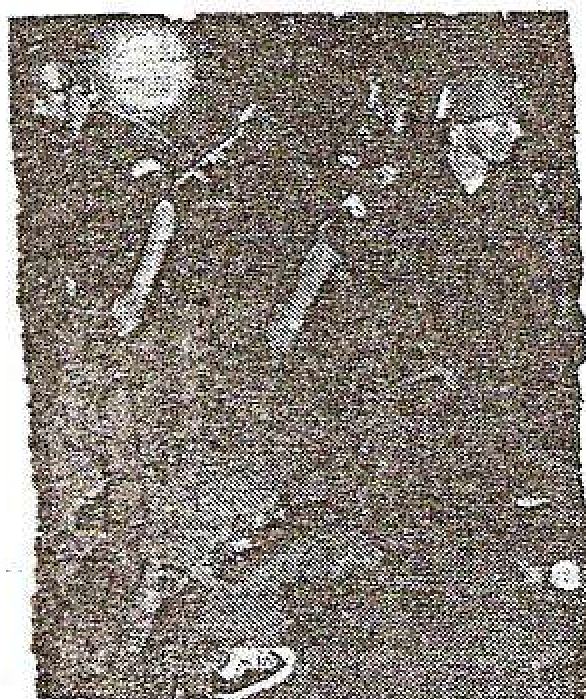

ganizacija bez posredovanja države, građenjem alternativne, stvarne crne ekonomije, bojkotovanjem vojske (dezerteri su u suštini najpametniji ljudi u datom trenutku, patrioti su najglupiji i pokazuju da mnogo toga o samima sebi ne shvataju), odbijanjem plaćanja poreza (u ovome za primer možete uzeti kosovske Albance koji to vrlo uspešno rade)... Pošto se politika na višim nivoima uvek pokazuje kao farsa, vlast se mora spustiti, raspršiti na mnogo lokalnih, direktnih, jer centralizacija se i u demokratiji i u autokratiji pokazuje jednako neefikasnom.

Znam da zvučim kao anarhista ali ja to nisam, ne verujem u ostvarljivost anarhije jer su ljudi stoka. Ipak, zamislite: da su '90./'91. svi mobilisani odbili da odu na ratište, da je '92. cela opozicija bojkotovala izbore, da ljudi u preduzećima bojkotuju crvene direktore, da univerzitet osnuje alternativno telo koje bi služilo umesto državno kontrolisanih organa (uzgred, studenti tako nešto već rade), da su, da su... Da masa može miliciji da se organizovano ali nenasilno suprotstavi...

Na žalost, ovom narodu je kičma slomljena i naši potomci će nas s pravom prezirati: "mene politika ne zanima", "važno je da se dobro zezamo", "svako treba da radi svoj posao"... Budale, politika nije vest na televiziji, danas je ona razlika između života i smrti od gladi ili smrzavanja, ako ste išta shvatili učinite nešto, komunicirajte, organizujte se, pravite fanzine, plakate, letke, muziku, pomognite da se podigne svest ovom jadnom narodu. Vaša deca treba da žive u ovom svetu. Ovaj sistem je ovde zbog nas. Naterajmo ga da nam služi ili ga uklonimo. Do they owe us a living? Of course they fucking do!

Uroš

Čitajte Fast Forward!

IDEOLOGIJA I PUNK - IDEO

Otkako je muzika prvi put proizvedena postojala je svrha. Naravno, glupo je objašnjavati svrhu sviranja u vreme faraona jer bi to izašlo iz koncepta ovog texta.

Danas, kada u muzici postoje nekakvi stilovi, pravci (nazovite kako hoćete) svrha sviranja ili cilj ljudi koji sviraju se svodi na dve osnovne razlike: sviranje radi muzike i sviranje radi prenošenja mišljenja, ideja. U ovu prvu grupu spadaju skoro svi sastavi od nastanka R'n'R-a pa do danas. Dakle, može se slobodno reći da ta prva "grupa" bendova shvata muziku istinski, onako kako je ona sama i nastala. Druga "grupa" bendova se našla na kraju R'n'R-a. E, baš taj kraj, ćošak R'n'R- a je povod ove priče.

Ideologija se kroz rock provlačila od Elvisa P., ali ne kao nešto bitno, već nešto što dolazi, onako, uz pesmu... reči nešto i upotpuniti muziku. Jedan od retkih bendova koji je savetovao, upućivao, razotkrivao mnoge nedoumice vezane za društvo uopšte je sastav CRASS. CRASS je sigurno rekao više rečima nego muzikom i time predstavlja jedan tipičan ideo-sastav.

Muzika CRASS-a je zaista bila svojstvena samo njima, mada su mnogi sporili da se to uopšte može nazvati muzikom, ali ono najvažnije kod ovog benda bile su poruke. CRASS su se predstavili kao borci za pravdu i slobodu, a to su, bogami i bili. Zato su i bili sastav koji je izbacio ideologiju ispred muzike, koristeći muziku samo kao medijum za prenošenje poruke.

Ideologija danas je sasvim sigurno prisutna kod bendova koji su nepoznati satelitskim, kapitalističkim TV stanicama (mada ih i tamo ima,ali to su mahom po establišment bezopasni bendovi što dokazuje i sama činjenica da se pojavljuju na MTV i sličnim stanicama), malo je spotova koji nisu promoterni, reklamni, na kojima se može videti neka misao pretočena u sliku-dakle sve je to reklama!

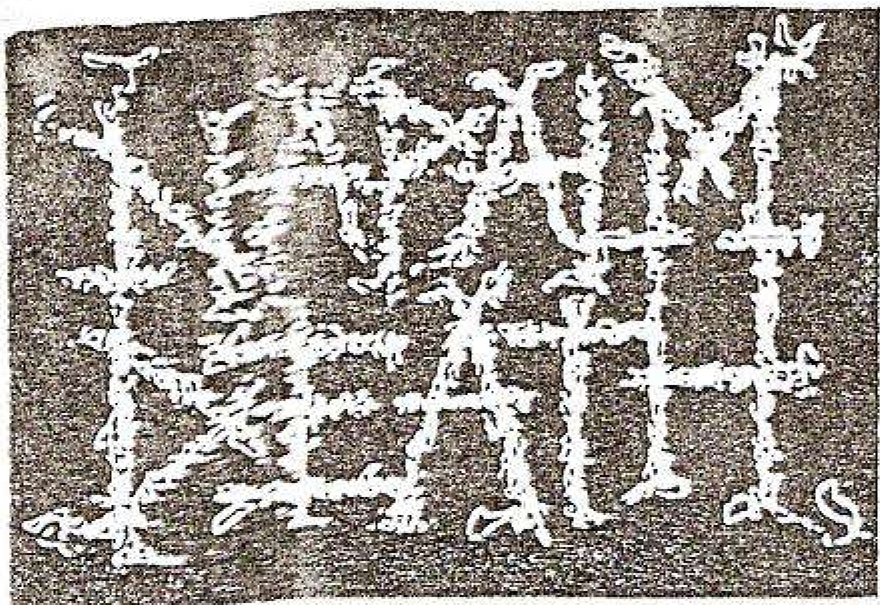
Postavlja se pitanje da li su nam potrebni bendovi koji će poručivati, upućivati? Da li svaki čovek može da razdvoji dobro od lošega? Ja mislim da može (ja ne mislim-Uroš), ali snaga reči koje se nalaze na pločama, kasetama postaje jasnija, uverljivija, dirljivija, tera ljude na razmišljanje i ujedno ih okupija oko ideje.

Nepravednosti društva u kojem živimo stvaraju bunt kod svih slojeva, a ideologija koju zastupa PUNK predstavlja ideologiju bunta, bunta protiv svih vidova presije sistema. Ta ideologija nije utopistička već je ona nastala prirodno i razložno. Tekstovi koje gledamo na raznim pločama predstavljaju deo bunta protiv sistema. Ta ideologija bunta se zapravo ogleda još u socijalnim nemirima, na raznim protestima, mitinzima i slično, što je kod nas dosta normalna pojava, ali gotovo da nema mitinga koji je nastao kao iskren protest protiv vlasti. Uglavnom postoje "viši ciljevi" govornika koji u svojim govorima samo pale masu svaljujući krivicu sa jednih na druge, u pokušaju da ostvare neke svoje privatne ciljeve maskirane u borbu za "demokratiju", "pravdu" i sl.

Ideologija koju zastupaš je iskrena sve dok je u korist svih (bar što se tiče humanističkih ideologija-Uroš). Čim deliš ljude na crne i bele, desne i leve zapravo radiš na štetu jednih i drugih.

Ideologija u punku je zadržala iskrenost i dobronamernost, ona teži ka dobrome, neprestano odbacujući loše.

Korki

Prvo i prvo za ovaj intervju ide veliko HVALA malom Aleku koji se potrudio da ga uradi i onda mi ga nesebično ustupio, hvala ti čoveče. Nadam se da će ovo zadovoljiti sve vas grindere samo napolju i da ću moći da se od sledećeg broja posvetim Extra Neni i sličnim skate-core temama.
O Napalm Death se sve već uglavnom zna (ako ne znate onda vas verovatno ne zanima, ali mogu vam preporučiti prvi broj FFWD zina), tako da sam iz biografije prepisao samo neke manje poznate činjenice. Na pitanja je odgovarao Mark (za prijatelje Barney), pjevač, [illegible] čudovište i najveći živi fan Yngwie Malmsteena. Hvala i živela komercijala.
Daklem, posle US Grindcrusher turneje Mick Harris, dotadašnji bubnjar i šef benda (Micky "Dickhead" Harris za Sore Throat) pokušava da ubedi ostale članove da bend pređe na neku vrstu industrial-a, jer mu je postalo jasno da uz svoj način svirke teško da će doživeti duboku starost. Na njegovu žalost, svi ostali se pokazuju kao konzervativni, pa dolazi do razlaza, Mick osniva SCORN, zajedno sa Nickom (bas i vokal u originalnim Napalm Death), a njegovo mesto zauzima mladoliki Danny Herrera koji dotada nije svirao ni u jednom bendu (ovo zaista zvuči kao bajka, jer mali ubija bubanj, tako je to kad se samo sedi kod kuće i vežba). Odrađene su USA turneja, novi LP, a, bogami i ruska turneja gde su svirali na Moskovskom hokejaškom stadionu pred 13.000 ljudi (!). Grind je mrtav.
Inače, u ND već godinama ne svira ni jedan originalni član, a više ih ni ne možemo smatrati britanskim bendom, trenutno su u postavi jedan čist Amer, dva meksička imigranta, jedan Škot, te jedan Englez.

NAPALM DEATH
P.O. Box 905
LONDON SE1 6LF
ENGLAND UK

PHOTOGRAPH: ED SIRRS

- Red Square Moscow, December 1991

Q: Kako je uopšte nastao termin grindcore koji se vezuje uz vašu muziku?
A: To ime je naš stari bubnjar Mick Harris dao brzoj, heavy muzici. To je nekako ostalo povezano uz ime Napalm Death, pa je postalo široko korišćen izraz.
Q: Ko kod vas radi muziku, a ko je zadužen za pisanje textova?
A: Pa, ceo bend radi muziku, osim mene, pošto ne umem da sviram ni jedan instrument, ali ja nudim saradnju po ovom pitanju. Što se tekstova tiče, većinu pišem Ja, a pripomaže i Shane (basista, za neupućene čitaoce. Inače, sramota me da kažem, ali Barneyovi tekstovi su duplo bolji od Shaneovih iako ovaj ima imidž glupog metalca- Uroš).
Q: Tvoje mišljenje o grindu kao pravcu u svetskoj muzici uopšte?
A: Meni se to sviđa jer je ludački, a zbog toga i zabavno. Dobro je da se bendovi trude da budu totalno razbijački. Ova muzika je izborila svoje mesto, ali glupo je kad se bend ubija od truda da bude luđi od ovog ili onog benda (to valjda kaže jer su Brutal Truth preuzeli titulu najbržeg na planeti, he, he- Uroš).
Q: Poslednji album se zove Utopia Banished (otprilike nestala utopija, moguće da je neki citat). Jel' moš ti nama da to malo obrazložiš?
A: Ovaj naslov govori o tome kako ljudi smatraju da bi njihova lična utopija trebalo da izgleda i o tome kako ceo taj koncept odlazi u kurac. Primer bi bio kad dve osobe dugo žive zajedno i misle da se poznaju stvarno dobro, ali i pored toga zabijaju jedna drugoj nož u leđa.
Q: Zašto je Mick, u stvari otišao iz benda, droga, nesrećna ljubav, pare ili nešto drugo?
A: Pa, njegove ideje o daljem radu Napalm Death bile su poprilično različite od onoga što je u glavi imao ostatak benda. Hteo je da nas 100% promeni, ali mi mu nismo dali pa je otišao i oformio si sopstveni bend SCORN.
Q: Poslednje pitanje, ima li šanse da zalutate i u YU u sagledljivoj budućnosti?
A: Verovatno na sledećoj evropskoj turneji, kad krenemo za Istočnu Evropu. (aha, sve se plašim- Uroš)

<u>kontakt:</u> P.O. BOX 905, London SE1 6LF, U.K.

Umesto recenzije

Ni u ovom broju neće biti recenzija fanzina jer sam ja odavno shvatio da nikad neću moći za fanzin da kažem da je loš, naročito kad znam koliko je truda uloženo u njegovo stvaranje. Kakvo onda zadovoljstvo od pisanja recenzija kad ne možeš da pljuješ? Ipak, trud srpskih zinemakera ne treba tek tako prepustiti zaboravu, zato, evo malog pregleda onoga što se pojavilo u ovoj zemlji u zadnjih nekoliko meseci.

SCREAMIN' FROM THE BASEMENT **no. 2**- otprilike prvi fanzin koji se mnogo više posvetio ideologiji nego muzici, drugi broj sadrži kratak intervju sa Blaggersima i text (verovatno prepisan odnekle) koji je napisao Deek iz Oi Polloi. Ostalo je posvećeno textovima koji obrađuju standardne anarho teme, jedan deo je prepisan iz raznih fanzina, a jedan je autorski (vrlo pohvalno). Smeta mi što je više od pola zina posvećeno stvarima za koje mi možemo imati samo blago interesovanje, a aktuelne teme se svode na plju vanje određenih likova i bendova sa scene i teoretisanje o nacistima itd. To ja zovem salonskim anarhizmom, bez uvrede momci, pogledajte malo oko sebe.
Božo Milutinović, Dragoslava Bogavca 6/2 36000 Kraljevo
Aco Popadić, Rada Vilotijevića 1/6 36000 Kraljevo

KEROSENE no 2- Gale je obavio dobar posao, odličan dizajn, odlični intervjui (Ekstremisti, AGENT 86, P. Park, No Security, Green Anarchist), art, recenzije + info ACROHOLIE, sjajan fanzin, Gale je sad u Grčkoj i ne zna se koliko će ostati pa ne ostavljam adresu.

ZAŠTO? no. 4- Smederevski strejteri ponovo napadaju, sjajan dizajn, sa strašnom naslovnom stranom i posterom. Intervjui: Sacro egoismo rec., Definite Choice, Cold World, Galetova priča o turneji AGENTA i PARKA, te priča o YOT (milost) i info o Ekstremistima i Hoću? Neću! gde stvarno možete videti da su SE i anarhija štetni po omladinu. Uz to dosta anarhisanja, ponovo na meni potpuno nejasnim principima (text o Greenpeace, Mc Donnald's, prevod iz S.N.A.F.F. nekog texta koji je otprilike na nivou dece u o snovnoj školi kojoj treba objasniti da anarhija nije nova vrsta senfa), ovi momci praktično ništa nisu sami napisali, kao da su anarhisti iz fazona (kao, brinem za crnce i životinje, a to što mi zemlja ide u kurac nije zanimljivo). Kao što rekoše Sick Of It All: Just look around. Uzgred, gde su recenzije?
Lazić Miroslav, Karađorđeva 34/28, 11300 Smederevo

OPREM DOBRO no. 51- Simpatično, ali malo ga ima, pročita se za deset minuta. Sadrži: Trula Koalicija (o, bože, ovi vole Šešelja), KBO!, Sedativ (bre ovi Kraljevački strejteri/ anarhisti su iskompleksirani do krajnosti, a uz to i ne razmišljaju pre nego što počnu da prosipaju parole, uzgred, što maznuste Ekstremistima pesmu?), Mongoloidna Idijotija, malo poezije itd. Zadnjih 6 strana su flyeri, što, bre?
Radovanović Vasa, Vase Čarapića 74, 11223 Beli Potok

ANARHIST nos 1&2- Đura je napravio dobar posao, fanzin od 16 strana, bez muzike, samo tekstovi i to pametni. Prvi koji je shvatio da anarhizam nije teoretisanje već praksa. Prevedeni textovi su odlično izabrani, a pisani su pravi pogodak. Text o Kosovu u prvom broju je izazvao žestoke polemike u drugom, to je odlično. E, da nam je više ovakih. By the way, šta je ono o Crvenim Brigadama, koji kurac? U sledećem broju čitajte moj text u slavu S. Miloševića.
Milan Đurić, M. Velikog 12/10, 11300 Smederevo

Izašlo je tu još par fanzina, ali njihovi autori mi ih i pored dogovora nisu poslali (Darko i Feki, šta čekate toliko?)... Šta da im radim, možda za sledeći broj...

O RELIGIJI

Pojam religije star je gotovo koliko i čovečanstvo, čovek, suočen sa neobjašnjivim pojavama oko sebe (raznim prirodnim pojavama, npr. zemljotresima, grmljavinom i sl.) najlakše ih je prihvatao pripisujući ih nekoj višoj sili koju, takođe nije mogao da shvati, ali ovog puta olakšavajuća okolnost bila je što za njega "nije ni bilo da to shvati". Pored toga stalni strah od smrti, prisutan u svakom biću proizveo je odbrambeni mehanizam koji je rezultirao zamišljanjem života posle smrti, koji traje večno i ne uporedivo je lepši, lakši itd. Shvativši da sve to ispada suviše lako, za ulazak u taj "raj" su uvek postavljani i određeni uslovi, u prvo vreme bilo je dovoljno biti veliki ratnik i pobiti što više neprijatelja, pa je sa Hrišćanstvom došlo do velikih humanističkih proboja, da bi se posle par hiljada godina ponovo sve svelo na ubijanje što više neprijatelja. Bilo bi nepravedno ne napomenuti da je religija velikim delom i filozofija života, ali za prost puk, obično se sve svodi na ovako crno-bele obrasce.

Prve religije bile su politeističke (mnogobožačke), svaki element (vatra, voda itd.), svaka pojava imale su svog boga i to je bilo nekako prirodno u to primitivno doba. Sa centralizacijom društva počinje i centralizacija vere, pa se pojavljuje i monoteizam, čiji je dobar predstavnik Hrišćanstvo. Ipak, u svim monoteističkim religijama postoji prikriveni politeizam, setite se koliko svetaca hrišćani imaju. Bog jeste apsolutan, ali narodu izgleda treba da zamišlja da on ipak nije sam. Ono što pokušavam da ovde istaknem jeste da su religije nastale kao mehanizam odbrane od nepoznatog, isti onaj koji je sprečavao ljude da poveruju da zemlja može biti okrugla, onaj zbog koga je Đordano Bruno spaljen, zbog koga je Galileja jurila inkvizicija.

Indikativno je da su u prethodnim primerima oni koji su se protivili novim idejama bili upravo predstavnici crkve i da nisu oklevali ni pred mučenjem i ubijanjem, no vratimo se malo unazad. Sa nastankom države neko se setio da je zapravo religija sjajan način kontrole mase. Još je Platon (al' sam načitan) govorio da je jakoj državi potrebna jaka religija jer samo kroz religiju se ljudi mogu naterati da poštuju određene moralne/društvene norme bitne da bi iole veća zajednica opstala a da se njeni članovi međusobno ne potkradaju i ubijaju. Drugim rečima: ja i ti znamo da ne treba da krademo jedan od drugog i da je lepše da živimo zajedno i pomažemo se, ali ko će to da objasni stoki (tj. narodu)? Zato im reci: ako budu radili to i to, sve će biti OK i otići će u raj, u protivnom, viđeni su za kuvanje u ulju. E, da, pametno su oni to uvideli, da dobar broj ljudi ne zaslužuje da bude slobodan jer tu slobodu ne bi znao da iskoristi ni za svoje a kamoli za tuđe dobro. (Možda je dobro da ovde naglasim razliku izme du vere, koja je proizvod ličnog intelektualno- emocionalnog "rada" i religije koja je institunacionalizovana vera, čime se njoj oduzima individualnost, da li su vam potrebni posrednici da biste verovali?)

Tako je to bilo u početku, ali, kao i u svakoj dobroj priči o moći na scenu stupa svačiji omiljeni epizodista: manipulacija. Lideri država su brzo shvatili sve mogućnosti koje im pruža činjenica da značajan deo populacije veruje da kad pada kiša to znači da je njihov bog noćas popio jedno pivo viška. Tako je to počelo, otimanja, žrtvovanja, ratovi, sve u ime vere, sve jer je tako rekao glavni gazda, kroz svoje delegate na zemlji.

Hrišćani su u početku bili stvarno cool: prvo, bili su dobri do krajnosti, pacifisti do smrti, puni ljubavi čak i za svoje neprijatelje (a to je u ono vreme bila Rimska država koja ih je progonila, kamenovala i hranila njima lavove u koloseumu, pročitajte "Quo vadis", knjigu, ne fanzin), živeli su u nekoj vrsti underground komunizma... Sve se promenilo kad je stigla moć i kad je Hrišćanstvo postalo državna religija. Ideje o nenasilju (čak ekstremnom nenasilju, oni se nisu branili kad su bili napadani, ća k su zahvaljivali), i skromnosti su nestale ili su pervertirane da posluže ekspanzionističkim (teška reč) težnjama vladajućih klasa. Izvorni Hrišćani su bili skromni i neskloni materijalizmu, države su vodile ratove "za odbranu vere" u kojima je opljačkano neverovatno mnogo blaga koje i danas čini katoličku crkvu ovako snažnom. Izvorni Hrišćani su voleli sve oko sebe, a verski ratovi Hrišćanskih država su bili bukvalno genocidi pravdani time da se ubijaju nevernici, koji su, samim tim bili kreacije samog Sa tane. Kao i uvek kada se radi o alternativnom pokretu, dok ima protiv čega da se bori, jak je i stalno se menja, ne dopuštajući stagnaciju, čim postane mainstream, čula mu otupljuju i okoštava, treba ga zameniti novim.

Hladnom analizom biblije svako može da uoči gomilu protivrečnosti i mesta koja se mogu tumačiti drugačije nego što to rade zvanična crkvena lica. Svako može da shvati da ova religija ima za cilj da čoveka zarobi a ne oslobodi, kako tvrde njeni zastupnici. "Blagosloveni su ponizni", piše, "Istina će biti sakrivena od mudrih", drugim rečima, nemojte se obrazovati, mogli biste da shvatite neke stvari koje mi ne želimo, nemojte da tražite razloge, jednostavno verujte. Ovo je, naravno čist idiotizam, verovanje bez dokaza je u normalnom životu ravno traženju da budeš zajeban, ali, čak i u okvirima religije ima u sebi paradoks, jer, ako veruješ ne zahtevajući dokaz, onda ti možda umesto Bogu, ruku pružaš Satani, ni ne znajući to, a onda si grešan i zaslužuješ kartu u jednom smeru do pakla, iako si radio sve po uputstvima. Lično me čudi da se niko ne uzbuđuje mnogo oko ovog paradoksa, šta ćeš, ljudi su glupi.

Hrišćanstvo takođe tvrdi da su svi ljudi nastali od Boga i da ih on sve voli, a kada upitaš čemu onda sve patnje i svireposti na zemlji, kažu da je za to kriv Satana. To odmah otvara nova pitanja: ako je Bog svemoćan, kako to da ga Lucifer tako zajebava? Ili On ipak nije svemoćan, što mu znatno umanjuje autoritet i vraća ga na neapsolutni nivo politeističkih božanstava (a znamo koliko hrišćani to preziru). Čak i sam koncept dualiteta Bog/Đavo, dobro/loše pokazuje koliko religija nema temelj u realnosti, jer tako jasna podvojenost u svetu ne postoji, ne verujte u to.

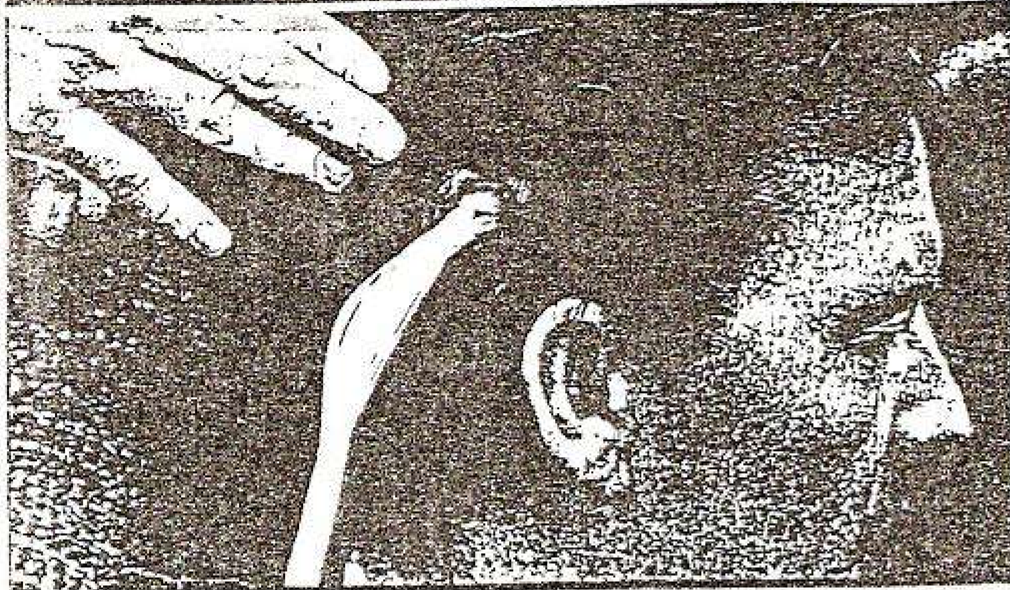
U nastojanju da se kod vernika razvije osećaj poniznosti i poslušnost, dalje se tvrdi da su svi ljudi po prirodi grešni. Ovo je prvo uvreda postojanju samom, a, kao drugo, ponovo je paradoks u sebi, jer, ako su svi ljudi božije kreacije, kako onda mogu biti grešni (da mu nije zadrhtala ruka?)? Opet u pomoć priskače Đavo, on je kriv, on je kriv, ma meni je to smešno. Ipak, strašno je koliko su ljudi na ovo indiferentni i koliko lako prihvataju ovakve priče. U starom zavetu postoji priča o Jovu koga bog iz čista mira dohvati i raznese (razvali mu kuću, pobije familiju, njega uništi bolestima, iako je ovaj bio 100% bezgrešan i vernik kakav se samo poželeti može), a ovaj ga i dalje nepokolebano voli do poslednjeg atoma. Poruka priče je da nije toliko bitno kakav si ti, ako se Njemu digne, ugasio si ga, Bog ne mora da ima ljudima jasan razlog za svoje akcije, ali one su a priori dobre. Ja takvu religiju ne bih mogao da prihvatim.

Da damo priči i aktuelnu crtu, u ovoj zemlji na snazi je pravoslavlje, za koje su svi odmah spremni da kažu da je najbolja, najpravednija, najmiroljubivija religija (što ona u poređenju sa Islamom koji je tumor na licu sveta, i jeste) itd. Da, samo sad su najveći vernici oni koji do pre dve godine nisu znali ni koja im je slava, koji su popovima palili bradu u vreme "socijalizma", religija ponovo postaje sredstvo za manipulaciju. Stranački lideri su puni priča o pravoslavlju, Svetom Savi i sl., ali njihova duboka vera u principe ljubavi i nenasilja ih ne sprečava u slanju u rat dobrovoljaca koji ubijaju "nevernike", baš kao pre nekih 1000 godina. SPC je protiv rata, ali popovi blagosiljaju topove, istovremeno se ne propušta apel Srbima da se što više množe, šta je, ponestaje vojske i radne snage?

Kao i u svakoj krizi, pojavljuje se sve više sekti koje nude oslobođenje i pročišćenje, zauzvrat tražeći, pa, skoro ništa. Većina ih je previše mala da bi bile stvarno opasne, ali to ne znači da ne mogu pojedinačnim ljudima da unište život. Mnogo je opasnije što državna TV na svom trećem kanalu daje emisiju idiotu kao što je Milja Regulus, koja bi mi bila smešna da ne baca prokletstva na "države koje su se o nas ogrešile", da ne sere o Srbima kao o svetom narodu, dok tom svetom narodu deca umiru u bolnicama. Strašno je kad neko za sve ovo okrivljuje nečiste sile, a krivci su toliko realniji. Strašno je kad neko priča o nepobedivosti srpskog vojnika dok Srbi ubijaju Muslimane kao muve, čisteći svoje vekovne teritorije, dok bombarduju Sarajevo i ugodno zavaljeni na Palama nam poručuju da izdržimo još samo malo. Strašno je što svakog dana gledam ispred kuće ljude kojima su granate i mine otkinule udove...

Jedini cilj ovog teksta je da vas natera da mislite svojom glavom, zato mi ne verujte, proverite sve sami.

Uroš

Pitchshifter je, za neupućene, studijski digitalni efekat koji menja visinu tona po želji korisnika, posledice njegovog korišćenja možete čuti na raznim death/ grind/ industrial pločama u vidu neljudski dubokih glasova. Ovo nije intervju sa konstruktorom te spravice, nego sa istoimenom industrial postavom koja i pored niza godina postojanja i dva LP-a nije u ovim krajevima tako poznata kao, recimo Godflesh ili Scorn. Oni koji su ih čuli znaju kako su mračni, te svakome ko je u Godflesh/ Big Black fazonu ovo mogu preporučiti. Najnovije vesti o grupi su da su snimili Peel sessions (3 stvari), te novi 12", a novi LP se očekuje u septembru. Inače, grupa je imala nesreću da im dvaput kompletna oprema bude ukradena, tako da su, po njihovim rečima, poslednji koncerti bili zaista puni besa.

Na pitanja je odgovarao čovek po imenu D. koji je napisao "Ja sam bubnjar kao i ti", što je dosta zanimljivo s obzirom da ovaj bend i ploče i koncerte radi sa ritam mašinom, ali dalje je objašnjeno da on pomaže oko programiranja i svira udaraljke, zanimljivo.

Big thanx to D. + all of Pitchshifter, keep up the good work, guys, hope to hear from you soon.

Pre odgovora na pitanja napisano je: "Ostani u kontaktu, ako možeš, ako uskoro, kako kažeš budete potpuno izolovani i prekinu vam poštu i komunikacije, nadam se da će ti naše pismo stići, naše misli + ljubav su već uz tebe, čuvaj se"

Dirnut sam.

Q: Nešto o istorijatu benda, postava, albumi...

A: PS je nastao 1989. u postavi: Mark- bas + vokal i Johnnie- gitara + programi. U toku 4 godine bend je imao izvesne promene, Mark i Johnnie su u postavu uzeli Markovog brata Johna (vokal + scenski efekti) na određeno vreme. Zatim su uzeli i šutnuli dvojicu drugih gitarista, pa su onda uspeli mene da ubede da dođem (znali smo se dugo pre toga) da mlatim udaraljke i pomažem oko programiranja. To ti je to do danas, Uroše.

Q: Kako to da ste se odlučili za svirku sa ritam mašinom, što je bila prilično hrabra odluka, poznajući HC/ grind/ death način razmišljanja?

A: Upotreba programiranih udaraljki je prvo odabrana zbog zvukova (metalni zvuci, sudari automobila + semplovi) na koncertima, a sada sa živim udaraljkama + programiranim stvarno zvuči do jaja.

Q: Kako se vaša muzika razvila, koji su vam uticaji, uopšte, kako je nastao ceo UK industrial, da li je to logičan korak za ex-grindere (Godflesh, Scorn)?

A: (u ovom odgovoru pripomogao je i Mark) Uvek smo bili u fazonu bendova kao što su CRASS, Test Dept, Swans, Foetus, Big Black pa čak i starijih opskurnih bendova '60-ih i '70-ih. Ovde postoje mnogi oblici subkulture mladih, kao i svuda, kao što toga ima i u tvom gradu. Onda tako odrastaš i biraš i prihvataš tešku muziku i literaturu, misli i ideje koje ti pomažu da budeš svoj i snažan, da razviješ odnos prema drugima i da promeniš svoj život nabolje. Mi ovde nemamo rat koji nam uništava prijatelje, grad ove, porodice, domove i sudbine ljudskih duša (koje ljudi ionako tako retko odaberu da slede). Osnova naše borbe je kao što je i uvek bila protiv našeg klasnog sistema (jebene crne kuge). Ljudi se bore da održe jedni druge, da daju jedni drugima toplinu i razumevanje + da pomognu jedni drugima umesto da ostavljaju drugog da leži u govnima. Sve je to produkt društva zasnovanog na novcu (ono što mi imamo je stav "ne možeš ovo imati, to je moje i samo moje"). Ukratko, ono što mi kažemo i kako zvučimo je, kao i kod svih drugih industrial bendova koji su zajedno nastali u Engleskoj, ono što se odvijalo pred našim očima, što smo naučili živeći i rastući ovde, krajnji rezultat je kombinacija lažnih obećanja i laži lidera i TV izveštača i ogromne represije rapidno degenerišućeg društva.

Q: Od male, nezavisne kuće EARACHE se razvio u gigantsku, svetski poznatu kompaniju, mnogo ljudi ju je prezrelo, optužujući je da je postala samo još jedna komercijalna metal etiketa. Šta je s tim?

A: EARACHE je započeo tako što je Dig izdavao HERESY i CONCRETE SOX singlove, koristeći svoju spavaću sobu kao kancelariju za izdavačku i distributersku delatnost, zatim se sve promenilo kada je krenula distribucija NAPALM DEATH, kao što znaš, oni su sve promenili (u ono vreme svaka budala imala je ND ploče). Što se tiče pitanja da li su se EARACHE prodali i postali komercijalna metal kuća, e, pa, jebi ga, ljudi će uvek tako nekog tražiti da u njega i njegove kreacije upiru prstom, na primer "kad bih mogao da proizvodim zaista jeftinu hranu da pomognem ljudima, i onda sastojci za tu hranu poskupe, pa ja moram da podignem cenu za 10 penija, da li bi ljudi rekli da sam se prodao?", bi kurac. Dig nije potpisao ni sa jednim metal bendom već sto godina, on se sad bacio na bolje stvari (nadam se).

Q: Vaši textovi meni zvuče mračno i besno ili depresivno, ali nikad direktno u maniri HC bendova. Kako je ovo slučaj i sa ostalim industrial bendovima koje sam slušao, zanima me da li ste vi, u stvari došli do zaključka da se na ljude ne može direktno uticati, tako da samo izražavate svoja mišljenja, ili je nešto drugo u pitanju?

A: Kao što sam ti već rekao, mi smo svi naučili ko je naš pravi neprijatelj, od samog vrha, pa do drkadžija sa kojima imaš posla na ulicama, tako da su naši tekstovi o onome što se događa u našim životima, o onome što smo naučili i o onome u šta verujemo.

Q: Kakvo mišljenje imate prema stavu sveta u odnosu na rat u Jugoslaviji?

A: Čovek je stvorio moć, čovek je stvorio bol, etnička čišćenja su jebeni pakao, kao Hitler sa Jevrejima, kao Thatcherka i Falklandska ostrva, mladi vojnici umiru u vašem sukobu, porodice i čitavi gradovi bivaju raskomadani i odbačeni, a svet vas, kao posmatra i suza klizi niz njegovo lice koje se i samo raspada, osramoćeno i poniženo, znajući da nikad neće sprati ogromnu SRAMOTU.

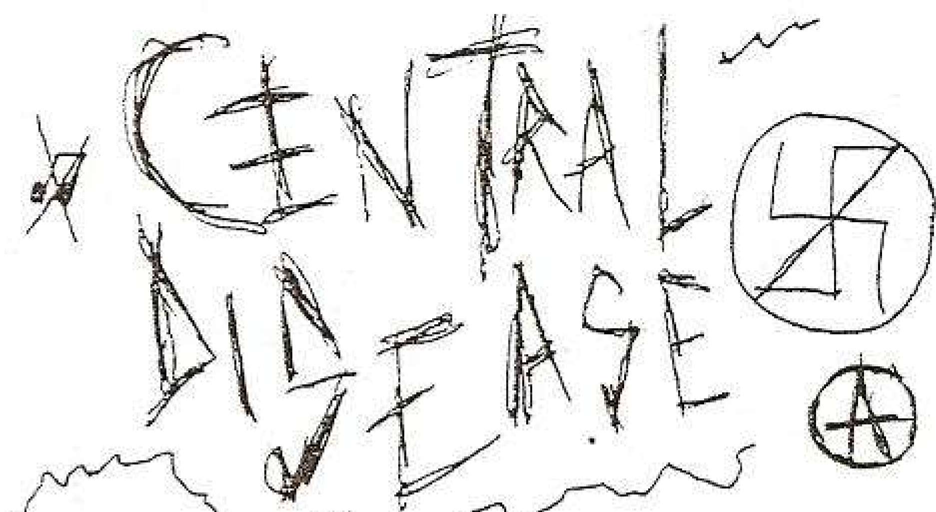
Q: Imate li planova za budućnost?

A: KONCERTI.

Q: Hvala puno, dodaj još nešto ako imaš.

A: Samo se pazite vi tamo, hvala ti za komunikaciju, Uroše.

PO BOX 59
NOTTINGHAM
NG2 4BQ
ENGLAND
UK

WERE PUNK! PUNK AS FUCK ZINE NEW to THIS FUCKEN PLAGUE OF WHAT WE CALL THE WORLD. WE LOVE to BEAT THE FUCK OUT OF NAZIS, WE DONT BELIVE IN THIS FUCKEN SYSTEM.

So ANYONE READING THIS, BEAT THE SHIT out OF THE 1ST NAZI THAT YOU SEE!

LET'EM KNOW YOUR PUNK

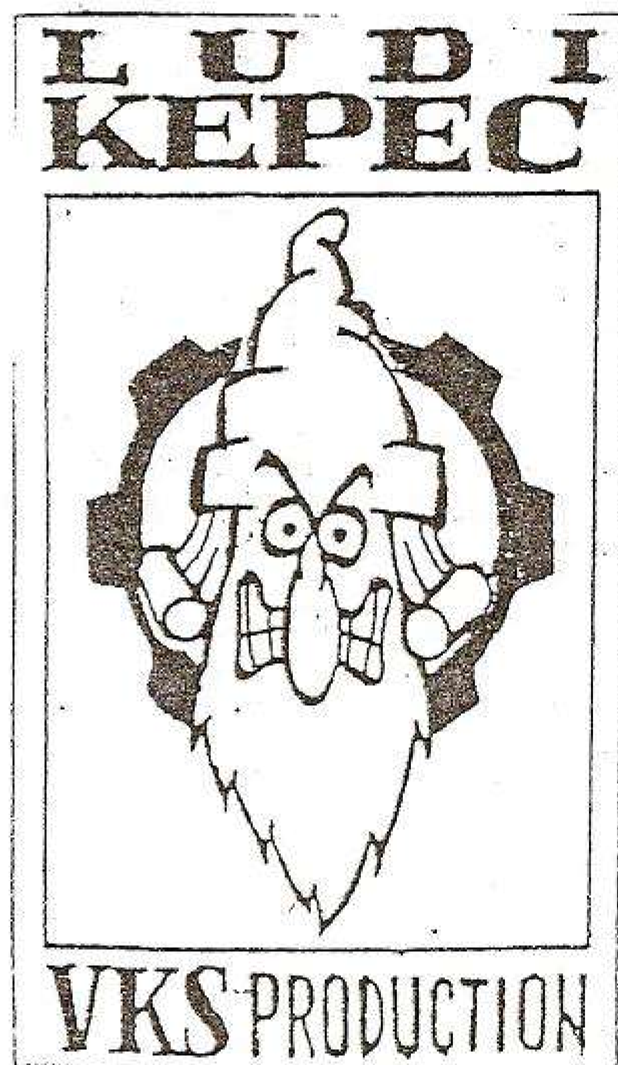
CONTACT:
CENTRAL DISEASE
PO BOX 085504
RACINE, WIS -53408-5504

Sledeći tekst treba da zadovolji potrebe širokih narodnih masa za jeftinom mental-nom rekreacijom, koja se ugalvnom svodi na političke razgovore po autobusima. Komercijalno, nema šta...

Zona sumraka

Srbija '93. Vreme i mesto kao da su preuzeti iz "Zone sumraka", horor filma ili filma masovnih katastrofa. Nova srbijanska (a ne srpska) vlast, nakon izbora koji su im savršeno poslužili da promene svoju tada već istrošenu garnituru ljudi novima koji još uvek nisu ispljuvani, u ovom trenutku ima najčvršći položaj za poslednje 2-3 godine. To nije uzrokovano samo televizijom (koja svakako ima odlučujući udeo) već i sposobnošću države da krivicu za sve svoje grehe i propuste jednostavno prebaci na "sanckije, strane sile, domaće izdajnike i saradnike stranih kontraobaveštajnih službi", u čemu se Srbi pokazuju kao savršeno telo za najmorbidije eksperimente. Uz sve to narodu je dat minimum političkih i ostalih sloboda (koje su zasnovane na 90% mišljenju da je demokratija kad možeš da kažeš "Bando Crvena!" i ne odeš u zatvor). Pamet sadašnje vlasti je upravo u tome što ne ograničava političke slobode (npr. kao Čaušesku u Rumunij) čime bi došlo do povećanja tenzije i uz sadašnju ekonomsku katastofu veoma lako dovelo do revolucije, već narodu dozvoljavaju da se izduva. Ovo "smanjivanje pritiska" sigurno da šteti vlasti jer su kritike na njihov račun veoma teške, i dolazi do propagiranja ideja za rušenje režima, ali u narodu uvek preovladuje razum nad željom za revoluciju (želja eksponencijalno raste sa povećanjem represije). Ovako establišment daje malo (mora da se zeza sa kojekavim optužbama) - da bi dobio puno (sigurnost da neće biti revolucije). Politička prava su nam dozvoljena u toj širini u kojoj to na vlast ne može pogubno delovati, i sigurno bi bila uskraćena da se vlast ne oseća dovoljno jakom. U trenutku kada se država oseti ugroženom primena sile je najmanji problem (setite se načina na koji su ugušene junske demonstracije). Kada god je neophodno nije teško primeniti neke principe: "kadija te tuži, kadija ti sudi", a bogami i bije (setite se Vuka), svesno kršenje zakona i korišćenje za svoje potrebe - nabrajati sve primere znači napisati enciklopediju. Ne treba podsećati kako je smenjen Dobrica Ćosić, a pripadnici garde koji su štrajkovali glađu na Trgu Slobode i imali po 50-60 kg, uhapšeni uz obrazloženje "nosili su maskirne uniforme" - a u ovom trenutku Terazijama šeta bar 10 ljudi isto tako obučenih, od kojih su mnogi došljaci koji misle da imaju pravo da vas legitimiši kako im se digne. Zašto se tolika revnost pri poštovanju propisa ne iskazuje i prilikom mnogo više mnogo ozbiljnijih prekšaja? Verujem da svima konstanto stiže "simbolična" naknada za grejanje koju treba platiti. Nije im dosta što smo se smrzavali zimus, već i leti to naplaćuju (a grejanje je leti, uz temperature vazduha od 35 preko potrebno). Znate vic: Kad je grejna sezona u Srbiji? - Od 1. juna do 1. septembra, greje nas Sunce. Svima je danas poznata priča o novom načinu plaćanja TV pretplate (koji je neustavan). Ali ko jebe ustav? Poenta svega je, mali buntovnici, nemojte misliti da ste se izborili za nešto, već je to samo koska koju nam je bacio čika Sloba, da bi bili mirni. Za njega je mnogo bolje da javno iskazujemo svoje nezadovoljstvo, nego da se isto sakuplja u svima i kulminira ekplozijom - revolucijom. On je u ovom trenutku sigurno najjači igrač na domaćoj sceni i sve konce i pored svega drži u rukama sigurnije nego ikada. Razjedinjenost, nezrelost i impulsivno reagovanje opozicije (koja uvek odgovara na Slobine poteze, i nikad ne nastupa prva) samo ovome idu u prilog. Prilika za nasilnu smenu je ko zna kad propuštena, a nova se verovatno nikada neće ukazati, i pored velikog nezadovoljstva naroda, jer je država u ovom trenutku jaka, da jača ne može biti. A kakva je budućbost? Omladina se danas promatra - zaista - samo kao "milion glasova". Vreme kada su prosečni tinejdžeri slušali Dugme i Čorbu je davno prošlo, danas Džej bez problema puni Sajam (20.000) klincima koji se još nisu ni ispileli a već nose pištolje. A za deset godina ovi klinci će porasti i oni će "drmati Srbijom" - kao što je rekao Balašević za Š'a 'o'š. Šta napisati za kraj, "No Future Serbia" ili "Let There be Light"? Mislim, da na žalost prva parola ima potreban pedigre da se ispuni.

(Witchdoctor)

Ultranezavisna izdavačka [illegible]
LUDI KEPEC VKS production [illegible]
Subotice, predstavlja [illegible]
ja izdanja:

001 Dr.Fuzz - Doživljaji [illegible]
002 ZLI PODSTANARI - demo [illegible]
003 ROSENKRANZ - Besti
004 ARAGON - Live and [illegible]
005 SAVLADOR FRIK - SF [illegible] studijo
006 SHERBET UNDERGROUND - [illegible]

Sva ova izdanja po ceni [illegible] dm
(dinarska protivvrednost [illegible],
možete naručiti na sled[illegible]

"MAXIMUM ROCK'N'ROLL"
Petra Drapšina 17
24000 Subotica

GROOVY CHICKADEE

Sada ide mamutski intervju sa jednom od najslađih beogradskih grupa (ne samo zato što im je vokalni solista po ubeđenju ženskog spola) koju šira svetska javnost nije još imala prilike da upozna (Flipside još nije čuo za njih). No, biće i za to vremena, dotle, čitajte kako se pljuje po svemu živom, dobro su oni shvatili politiku ovog fanzina...

Intervju rađen live u zgradi bivšeg CK, boje domaćeg, "WAR PIGS" tima branili su (U)roš i (foto) (J)ova zmaj, a u protivničkoj momčadi zaigrali su (Ž)eljko (gitara) i (O)lja (vokal). Hope you'll enjoy it.

U: Kako ste počeli, ko svira, gde ste pre toga svirali?

Ž: Pa to znaš.

U: Nije bitno.

O: Pa onda ne moramo da pričamo.

U: Morate, ajde.

O: Paja Patak, Miki Maus, Funky Bunky... (smeje se)

Ž: 'Oćeš ti stvarno kažem ko svira? Steva-bas, Miloš-bubnjevi, Nenad-gitara, Ja-gitara i Olja peva. Sam početak GC je negde u avgustu '91. a ovo kako mi sad radimo i kako to sve funkcioniše je od 30.1.'92.

U: Olji je ovo prvi bend, koliko ja znam, a vi ostali?

Ž: Steva i Miloš u Sunrise, a Nenad svira u nekom HM bendu (Purgatory, i tu bas svira rođeni Željkov brat- prim. Uroš).

U: Ti si svirao u Definite Choice, zašto si ti uopšte napustio DC kojima sad jako dobro ide?

Ž: Pa, sad, pitanje koliko im dobro ide, po meni, ne ide im.

U: Pa, evo snimaju materijal za LP, za jedno dve nedelje.

J: Imaju spot na demoviziji.

U: Zašto si ih napustio, ja sam čuo neku glupu priču. (Utvrđujemo da je priča tačna ali da nije za štampu.)

Ž: Dogovorili smo se da ja izađem iz benda zbog nekih drugih stvari...

O: (upada) Zato što je čovek došao do mene.

Ž: Da, ja sam u stvari prešao u GC

U: Znači to je bio transfer.

O: I onda smo ga odučili da svira drn-drn. (Željko se smeje, ali nije mu baš najprijatnije)

U: Čekaj, Olja, znači tebi se ne sviđa DC?

O: Ne, oni su meni bili simpatični posle prvog koncerta, sada su mi prijatelji pa neću da komentarišem, ali ja to nikad ne bih svirala.

U: Aha, a kakvu muziku bi ti svirala, odnosno kakva je bila koncepcija GC na početku? Da li ste imali neke uticaje u glavi?

O: Naravno da smo imali jer smo svi slušali puno različite muzike...

U: Dobro, koliko vidim, na koncertima obrađujete Husker du, Misfitse, Descendentse, da li je to zvuk koji jurite, ili je to, ono...

O: Ne, razmisli malo, pošto ćemo sledeće najverovatnije obrađivati Groove is in the heart...

Ž: ... I Rocky Ericsona...

U: Dobro, ali, da li postoje neki bendovi sa kojima mogu da vas uporedim?

O: Nemam pojma, to je tvoja stvar.

U: A jel' definišete na neki način svoj zvuk? Jel' to neki pop ili...

Ž: (upada) Naši uzori su NOVEMBAR ! (smeje se)

U: Da, meni je Drago Borić jednom rekao da vi ne možete da budete dobar bend jer su vam uzor Novembar iz Niša.

Ž: Mi ne možemo da budemo dobar bend jer se njemu ne šlihtamo, jebi ga.

O: Objašnjenje je veoma jednostavno, Drago Borić i Kosta (vođa Novembra- Uroš) su živeli u istom gradu, Zagrebu i u tom gradu je Drago Borić bio krpa za brisanje nogu i Beograđana i Zagrepčana... To je koliko ja znam, normalno, to ne mora da bude istina, to su sada neke druge priče nekih mojih prijatelja koji su uvek bili mnogo sposobniji i kreativniji nego Drago Borić, ja tog čoveka uopšte ne poznajem... Takve priče se non-stop šire... Ja bih volela da sve to nije istina.

U: Drugim rečima, vi ste jedan od retkih poznatih bendova iz BG koji neće imati posla sa Take it or leave it etiketom

O: Nemam pojma s kim ću imati posla.

Ž: Pa, zavisi... Pitanje je koliko smo mi uopšte poznati, a drugo, nećemo imati posla.

U: A propo poznatosti, vas, ovako, dosta guraju na devedesetdvojci (lokalna radio stanica)... mislim, "guraju", vrtite se, čak ste ušli na reklamu za Tica Track Show, tako da...

Ž: Zato što smo Ticin najomiljeniji bend.

O: Ušla sam samo ja.

U: Ma, čuje se sve.

O: Ma i to ti je glupa priča, čovek je zvao mene da mu pričam na špici, pošto me gotivi kao lik, otkud znam zašto i onda ja nisam htela i on je ubacio samo taj vrisak. Ne postoje nikakve priče o guranju ni o bilo čemu...

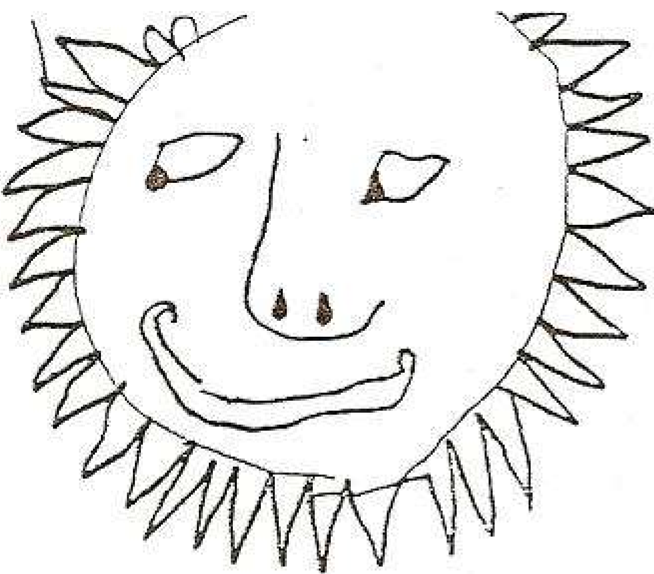
U: Mene to zanima, taj odnos neki na sceni, ja imam utisak, da, prvo su poznanstva glavna, a drugo svi se nešto svađaju, podmeću jedni drugima...

Ž: Ja ću ti navesti jedan, onako, tipičan primer, da se pričalo da se mi i Dead Ideas ne znam kako mrzimo, da ne možemo da gledamo jedni druge, međutim mi smo se sad videli na POK-u i čak smo odlučili da nešto radimo zajedno, neki koncert...

O: Oni su potpuno OK, najnormalnije razgovaraju sa nama...

U: Čuj, ja sam radio intervju sa njima za drugi broj, znam ja da su oni OK.

Ž: Dobro, ti si radio sa Darkom...

U: Dobro, nego mene sad zanima, kad pominjete POK, koji je sad iza vas, osvojili ste drugo mesto iako su vam ceo žiri bili kućni prijatelji...

Ž: Nisu, Uroša, ovog, Stojanovića ne znamo (kvaran osmeh).

O: U žiriju je bila moja najbolja drugarica...

SVI: Janja Bobić!

O: (nastavlja) koja je čak svirala bas u ovom bendu

U: I piše tekstove za taj bend

O: Ne piše!

U: Po rečima Draga Borića.

O: Ona ne piše tekstove za taj bend, jedan tekst koji je napisala je potpuno prepravljen, ideja je ostala ista... Čitava stvar je u tome što je Janja Bobić osnovala ovaj bend jer je htela da nešto radi, pa je usput izkonstatovala da nije dovoljno talentovana, tako da su ostale te reči koje nikad u životu, čak ni zbog Draga Borića neću izbaciti jer mislim da je to neka satisfakcija, barem nek to ostane, ako ništa drugo.

U: Dobro, idemo sad o POK-u.

Ž: Ma POK je...

O: Ništa, osvojili smo drugo mesto iako su nam kućni prijatelji bili u žiriju, nema veze što su se ljudi najviše ložili na nas.

Ž: (pokušava da smiri stvar) Dobro, recimo na nas i Dead Ideas.

U: Dobro, a ceo utisak o POK-u?

O: Ljudi su mislili da sam ja trudna (smeje se).

Ž: Realno, po meni, Dead Ideas je trebalo da pobede a ne 16x8x...

U: Pa, to je i moj utisak.

O: Ma, dobro, ljudi su pobedili.

Ž: Pa, pitao me je šta mislim o tome, ja mislim da ovi nije trebalo da pobede, najbolje su svirali u polufinalnoj večeri i ja sam bio ubeđen da će pobediti, međutim ovo što su pokazali u finalu nije bilo ono što sam ja video u Dadovu. Verovatno da im ne odgovara da sviraju na boljem ozvučenju od onoga.

O: Znaš, to je čudno, politika POK-a je da ne treba da imaš ikakvo izdanje, čak i kasetna izdanja su od strane nekih članova žirija smatrana...

U: (upadam) Dobro, vi ste ispunjavali taj uslov.

O: Da, mi jesmo, ali pazi, čak i kasetna izdanja, znači...

Ž: Ali nisu Pompezni Šakali, imaju kasetu.

O: Dead Ideas imaju singl.

U: (da bih sprečio dalje pljuvanje) Moj ceo utisak o POK-u je, tja, onako, više da neki ljudi izguraju neke svoje favorite, nego što je pravo...

O: POK je farsa.

U: E, to.

O: To je trebalo da bude nešto strašno zanimljivo, nešto na foru nekog festivala na Kalemegdanu, trebalo je da se dovede TV, da se obezbedi neko piće, ne znam...

Ž: Da je to bilo u organizaciji našeg kućnog prijatelja, Dragana Ambrozića bilo bi malo drugačije.

O: To je trebalo da ispadne nešto strašno veselo, da dođu ljudi jedno veče i da se lepo provedu, pošto je besplatan ulaz i tako...

U: Pa, u principu je sve dobro ispalo sa neke, ovaj, muzičke strane.

O: Nije ispalo dobro zato što ti publika stoji 20 metara od tebe i nagađa da li sam ja trudna ili nisam.

U: Pa to je bilo dok ste vi svirali.

Ž: Nije samo dok smo mi, i dok su Jarboli i Kristali...

U: Da, ali kad su Dead Ideas izašli, kad je Darko održao politički govor, svi su prišli.

Ž: Možda je on harizmatičan.

U: Ne, možda ste vi delom krivi, ja sam dosad na vašim koncertima, onako, primetio da nemate baš neki izgrađen scenski nastup.

Ž: Ja mislim da je bitno odsvirati, a ne...

U: Ali onda ne možeš očekivati da se publika loži.

O: Jeste, ali nije krivica na nama, mi imamo male stanove, pa nemamo velika ogledala da uvežbavamo scenski nastup, tako da ispada kao što ispada.

Ž: Glavna zamerka, uopšte za nas je, kao da mi imamo loš scenski nastup, da je poliven lepak po bini i tako nešto, mislim, mi se trudimo koliko možemo pošto nismo takvi likovi da ne znam šta radimo po bini, skačemo, skidamo se, vrištimo, skačemo u publiku i tako to, radimo sve što možemo.

O: Mi smo kod kuće jako temperamentni, neću da pričam o nekim intimnim stvarima, ali, recimo RISK igramo jako temperamentno, gađamo se stvarima, tenkićima, kartama, onda se mi lepo istrošimo kod kuće i onda dođemo...

Ž: Ja sam pasionirani kartaš.

U: Da, ali kad publika dođe na koncert ona voli da vidi da se nešto dešava na bini, mislim, to je jedan od razloga što je 16x8x23 pobedio.

O: Pa, događa se, ja pevam, oni sviraju.

Ž: (hladno) Pa, ja ne znam šta su oni to posebno radili, ovaj...

U: Pa, pevač je skakao, padao je po bini..

Ž: Pa to je radila i Jelena (Dead Ideas)

U: Pa i Jelena, namerno nisam spomenuo Dead Ideas, po meni je trebalo prvi da budu.

Ž: Po meni bi Definite Choice trebalo da bude najveći bend u Jugoslaviji.

O: Ne, onda treba otići gledati cirkus, ne znam (razmišlja) Medrano, pa gledajte slonove kako dipaju.

U: Dobro, a, inače, ne računajući POK, kako ste zadovoljni svojim koncertima i prijemom publike?

O: Mi nikad nismo sasvim zadovoljni.

Ž: S obzirom na to da smo saznali da smo sva 4 predašnja koncerta...

O:... bili raštimovani, he, he, ne, ovaj, mi lično nismo nikad zadovoljni, jer znamo kako možemo nešto da uradimo, a posle priče sa ljudima koji to gledaju uglavnom smo vrlo zadovoljni... Može da zvuči narcisoidno, ali nikad nismo naišli na loše kritike, čak i od ljudi koje ne poznajemo, mada njih malo dolazi na naše koncerte.

Ž: Ljudi su se žalili na loš zvuk, ali to nije do nas toliko, koliko do opreme.
O: Uglavnom ljudi koji se bave tim...
Ž: Dobro, što se naše popularnosti tiče, mislim da je uglavnom uticalo to što je Olja radila za Ritam Srca (radio emisija) neke recenzije koncerata, pa su se neki ljudi koji su bili nezadovoljni svojim neznanjem i svojim lošim sviranjem naljutili na nas pa su onda pokušali u Bunkeru da kvare koncert...
O: Da, kad meni nisu dali neki likovi koje neću spominjati, da uđem na koncert.
U: Da, meni je Željko pomenuo da su to bili neki takozvani strejteri beogradski.
Ž: Pa, da, možda sad strejteri čitaju tvoj fanzin pa da navučemo još veću mržnju.
O: Nemam pojma. Ne znam šta su strejteri, meni to nije jasno, ali neki mi ljudi nisu dali da uđem jer sam za neke njihove prijatelje rekla da bi trebalo malo više da vežbaju.
Ž: Samo zato što je napisala da, kako se zove ono gde su Korki i Nosonja?
U: Fightback.
Ž: Da, da vuku na Discharge.
U: (uvređen) Dobro, to je zaista, mislim, izjava bez presedana, nemaju oni veze sa Discharge, al' dobro.
Ž: Pa, evo da ti kažem jednu stvar...
U: Možda na četvrti Discharge.
Ž: Naš basista sluša to, čim su pustili, on je rek'o "U, jebote, ovo k'o Discharge".
O: Uroše, tu postoji još jedna stvar, ja sam slušala HC pre 10 godina, mene zanimaju koreni, prema tome, neću da vidim nikakvo preslikavanje, hoću da vidim energiju, da vidim da ljudima nešto izlazi iz želuca, iz creva, a ne iz mozga, razumeš, mene muzika koja je pravljena sistematski, analitično ne zanima, mene Mike Oldfield ne zanima. HC izlazi iz želuca, zato ne priznajem ništa što je napravljeno posle prvih albuma Meat Puppets, Black Flag i Husker du.
U: Sad si mi tačno dala šlagvort da te pitam neke stvari, ja sam često, čitajući "Ritam" za koji ti pišeš, ili si pisala... (izgubim se) A propo HC-a, baš to što si sad rekla, ljudi uglavnom, koji pišu o HC-u u Ritmu, pišu o onome što je bilo do '83., znači Black Flag, ne znam, Discharge, Meat Puppets i eventualno Minor threat. Za mene je ipak bezobrazno ignorisati nekih deset godina i uvek sam se nervirao zbog ogromnog nepoznavanja scene.
O: Ne, baš nije istina, nije nepoznavanje u pitanju, u pitanju su koreni, kad se malo ozbiljnije baviš pisanjem, bez uvrede, kad ne praviš fanzin, kad se trudiš da napraviš neki ozbiljan časopis moraš da pokažeš ljudima šta su koreni, razumeš, kad govoriš o etnomuzici vratićeš se najdalje što možeš, kad govoriš o HC-u, isto. Ja ne poznajem HC dobro, ja ne poznajem ni jednu muziku dobro zato što sve slušam zbog sebe. Ne slušam ništa da bih pisala... I, iskreno, ne volim ono što ne razumem, ja ne razumem Straight Edge i ne znam u čemu je fora sa tim Slapshot i raznim trte-mrte bendovima koji su možda fenomenalni ali meni nisu jasni, ja nemam šta o tome da pišem, ja pišem o onome što je sama suština onoga što je kasnije nastalo, posle Replacements, posle Husker du, posle Meat Puppets nema ništa na tu foru što ih je prevazišlo.
U: Pa, da, ali postoje mnogi bendovi koji i sad sviraju koji su HC u nekom širem smislu...
O: Na primer?
U: (tu sam je ček'o) na primer Victims Family.
O: Fantastičan bend, šipčila sam do Ljubljane da ih gledam.
U: Zašto ignorisati takvu jednu scenu koja mnogo toga ima da pruži?O: Zato što ti kad praviš fanzin imaš potpunu slobodu da radiš ono što ti hoćeš (odluta) Ja sam jedno vreme strašno dugo maštala da ću ja da napravim fanzin i sa Janjom sam maštala o otvaranju jednog kluba gde će moći svako da svira, da puštamo muziku koju mi volimo...
U: O tome svi maštaju, naravno...
O: A nisam nikad mislila da ću da pevam i na to su me jedva nagovorili, ispalo je kako je ispalo, ne znam dal' je dobro ili loše, meni je loše, ljudima uglavnom dobro.
Ž: Ali to je uticalo da izgubiš neke pozicije koje si dosad imala i da te ljudi svrstavaju u žiri POK-a.
O: Da, ljudi misle da sam ja u žiriju POK-a zato što ne znaju ko sam, znaju da postoji neka Olja Miletić koja pisala u Ritmu, koja je radila na radiju, a ti kad radiš Ritam, znači, neki časopis koji pretenduje da bude ozbiljan, tebi dođe urednik i kaže "Šta bi ti htela da pišeš?" što je veliki presedan u tom časopisu pošto biraš tekstove u zavisnosti koju muziku slušaš, niko te ne pita ništa, ali ti ipak kaže "Oću to ovako, ovako i ovako i da ostaviš lični pečat". Zato mislim da neću više da pišem za Ri tam.
U: Vi svi ili studirate ili radite, kao i 90% ostalih bendova, jel' to dobro ili loše za scenu?
O: Dobro.
Ž: Loše. Ja radim, pa dođem kući, Olja uči, recimo, pa se mi sad, kao skupljamo... Mislim da bend koji svira bilo kakvu muziku treba da živi zajedno, da oseća to, razumeš, mi se svi skupljamo s koca i konopca, razumeli, ne razumeli to, puno ljudi smo imali koji su dolazili da odrade taj svoj posao... nas pet ne kapiramo isto, kao što Olja to misli i kapira, razumeš, ne živimo zajedno, ne osećamo, samo dođemo i odsviramo i odemo kući. Mi to volimo, ali...
O: Ja uopšte ne očekujem da se neko uključuje u moj privatni pakao koji mi je u glavi...
Ž: Pa, da, ali kad bi živeli zajedno ili se bar malo više viđali onda bi to malo bolje išlo.
U: Da, ali sa druge strane, čim ti muzika postane posao, moraš da je podređuješ nekim tržišnim zahtevima...
Ž: Ne radi se tu o poslu...
O: Ako po ceo dan radiš to, onda je posao...
U: Dobro, Olja, da pitam, ko piše textove?
O: Pa znaš.
U: Janja Bobić ili ti?
O: Janja je napisala 3 teksta i te tekstove sam morala da prepravim jer nisam mogla da ih odpevam.
U: O čemu se ovako, u principu, široko gledano radi u njima?
O: Samo da ti završim sa Janjom, Janja i ja smo dugo živele zajedno i bukvalno disale zajedno i mislile zajedno i preslušavale muziku zajedno, čitale iste knjige zajedno, tako da je meni svejedno da li sam pisala ja ili Janja. Ja uz text koji je ona napisala stojim 100% i obrnuto. Textovi koje je ona napisala su zaostali iz vremena kada je sa nama svirao Srđa iz Cockroaches pa smo u početku obrađivali te njene textove, dva njena, dva moja i tako je to išlo pa je ona zaključila da nema vremena ni da svira taj bas ni da piše te textove pa ih sad pravim sve ja, al' to su uglavnom sve slični textovi, ja sam mnogo puta već objašnjavala o čemu su, ne može da se objasni... Ono što sam već rekla, ja volim da čujem da je nešto izašlo iz želuca, ne interesuje me dal' je to ljubav, politika, dal' je priča o tome da ne treba da se jede meso ili da treba da ubiješ babu iz autobusa, važno je, ono, da ti izađe iz tebe.
U: Nešto instinktivno.
O: Nešto instinktivno, neki gnoj, bukvalno gnoj iz tvog života i zato tu nema ništa lepo. Željko je pokušao da napiše jedan i to je jedini onako, malo lep. Al' taj ne sviramo.
U: Evo, sad si pomenula politiku, jel' imate neko mišljenje u privatnom životu?
O: Ja imam privatno mišljenje da je ovo kako živimo, da je to kako se u doba punka zamišljalo, da je YU u anarhiji.
U: Dobro, neću sad da se upličem u raspravu o anarhiji...
J: Sad bi Gale rekao "Ne razumeš ti anarhiju".
Ž: Nismo politički bend ali imamo i mi neka svoja razmišljanja o svemu što se događa, jedino nam je svima žao što se ona YU od pre dve godine raspala i što sad nemamo kontakta sa tim ljudima, a verujem da bi nas možda bolje primili i u Ljbljani i u Zagrebu nego ovde.
U: A jel' kriviš ti nekoga za to?
Ž: Ne bih o tome. Krivim sve nas zajedno, svi smo krivi jer smo dopustili da se ovo dogodi.
U: To je tačno, ali da li možemo mi nešto da učinimo, ovako svi zajedno ili nema nade?
Ž: Pa ima nade, mi možemo nešto za sebe da učinimo, nekako da se povežemo međusobno, kao što se ti povezuješ... Ali, sad tu nešto međudržavno, to mi ne možemo.
U: Nema leba, a?
Ž: Za sad nema, ali možda će biti, ja bi voleo da to bude još sutra, ali to je nemoguće, možda će biti za 10 godina, možda za godinu dana, ali neće biti isto kao što je bilo i ko zna koliko dugo mi nećemo moći da idemo u Ljubljanu i Zagreb i Maribor.
O: (potpuno neočekivano) Zašto ti misliš da ja ne razumem anarhiju? To je jedan potpuno subjektivan pojam.
U: Anarhija je društveno uređenje, a ne nered. Prema tome, ovo ne može, anarhija je nonhijerarhijsko društvo, a mi imamo oligarhiju.
O: Ne govorim ti o anarhiji kako je shvata Sokrat i Aristotel, nego o punkerskoj anarhiji koja nema apsolutno nikakvu filozofsku podlogu.
U: To je pogrešno razmišljanje, ako pogledaš textove CRASS, CONFLICT, SUBHUMANS, CHUMBAWAMBA... DESTROY!, čak. I neka anarho izdanja.
O: Ne govorim o punku kao o načinu izražavanja, nego kao o načinu života, to je bilo foliranje u to vreme u Engleskoj... Kako bi amerikanac shvatio anarhiju, reci mi?
U: Verovatno najjači anarho fanzin na svetu je iz USA, iz Mineapolisa.
O: Govorim o prosečnom amerikancu, ne govorim ti o amerikancu koji se udubljuje u stvari, čita i shvata, nego o prosečnom. On anarhiju izjednačava sa potpunim haosom.
U: I ti si je malopre izjednačila sa potpunim haosom.
O: I jeste ovde potpuni haos.
U: Haos, da... Dobro, da ne idemo previše u teoretisanje... ne znam šta još da vas pitam... jel' imate neke planove za GC?
O: Ne.
U: Sad ste se, onako, malo pokazali narodu na POK-u, možda se pojavite i na TV.
O: Bili smo i nismo gledali.
Ž: Taj spot, s obzirom kako smo ga radili, kažu da nije loš.
U: Da li taj "Afirmator" uopšte pomaže bendovima?
O: Kad smo mi snimali, značilo je nešto pojaviti se na njemu, sad ne znači ništa... Nikad mi nije trebalo da neko radi nešto za mene. Ako neko hoće da mi dođe na koncert, dobro, ako ne, baš me briga.
U: Da, ali ako taj neko ne zna za tebe zašto bi došao? Meni je Željko pričao o nekom mogućem snimanju nekog materijala.
Ž: To je bila mogućnost, ali je puklo i to je sad već prošlost... Sad možda se dogodi neko čudo... Ja sam potajno očekivao da će da se posle ovog POK-a nešto probije do tih ljudi koji tu nešto rade... Ipak sam mislio da to drugo mesto nešto znači, a ispada da ne znači ništa. Ja sad jurim Cecu da vidim šta je s tim nagradama, mada, kakva je organizacija bila, dobro je što je uopšte bio POK.
U: Ništa, da privedemo kraju ovo, imate li neke zadnje reči?
O: Nisam trudna.
Ž: I nije u žiriju POK-a.
U: To je sve?
Ž: Pa šta još? Čekaj... hvala Nenadu što se vratio u bend.

GIG REPORT

SPITEFUL - BUNKER

Još jedan rad na temu: kako su Bio-hazard izmenili lice beogradskog rock'n'rolla. Ovog puta među okrivljenima se nalaze: Marko Korać, nekrunisani kralj BG strejtera, Deki iz Šahta, te Nino koji je verovatno najveći hejter u BG, bar sudeći po broju grupa u kojima je svirao (Hands in ahes, Fightback, Spiteful). Uzgred, a koga vi to mrzite? Bunker je bio prijatno pun, ozvučenje je bilo pri kraju životnog puta, no atmosfera je bila OK. Prva pesma je počinjala 3 puta, zaboravljalo se, pucale su žice... Muzički Spiteful ne pružaju ništa novo, ali svako ko voli Cro-mags ili BH bio bi zadovoljan. Vizuelno su atraktivni zbog prisustva dva pevača, ali bili su hendikepirani neispravnim mikrofonom, pa su se, bogami i svađali oko onog ispravnog (to me podseća na mene i Ružu na Mašincu). Beše tu i Critical Mass od Nuclear assauit, lepo da se i toga n eko setio...

Ostatak recenzije čitajte samo ako se zovete Gvido Obradović: jednu pesmu je Korać najavio "Ovo je za Beogradske pozere, nosite se u 3 (tri) pičke materine" a u refrenu se (bar mislim) čulo "Gvido fuck off, Aco fuck off". Nikad neću shvatiti.

Definite Choice - Bunker

Isto veče svirali su i Brainstorm u KST-u (citiram Gvida: "Zlatko iz KST kaže da mu se ne isplati da pravi koncert Brainstorm pa da dođe samo 200 ljudi. Zar je on prorok?". Došlo je 200 ljudi. Izgleda da jeste.), pa, pošto još nisam ovladao veštinom pojavljivanja na dva mesta u isto vreme (a za Bunker imam i propusnicu), tu recenziju piše Jova. Ovu pišem ja. Pred koncert se šuškalo da će doći do sukoba Acine (DC) i Koraćeve (Spiteful) ekipe, zbog određenih Koraćevih izjava (vidi recenziju Spiteful), ali bio je to, izgleda samo reklamni trik. Bunker je, kao i u ostalim sličnim prilikama bio zgodno popunjen i veseo. DC su pružili odličnu zvučnu sliku, a vizuelna je bila još i bolja. Ovi su stvarno dobri, New York ih se ne bi postideo. Imamo mi baš kvalitetnih bendova. Pesme su sasvim sazrele ('ej, šta je ovo, pa ovo je isti Desperate cry od Sepulture, e, Korki, Korki), očigledno hoće da pobegnu od imidža teenage skate benda, scenski nastup im je bio na nivou, pa je i publika uzvratila stagedivingom i slamdancingom. Lepo, lepo. Najzanimljiviji deo bio je sviranje starog hita "Bartomania", jer im je konačno došlo iz dupeta u glavu koliko je to ljigava pop pesmica, pa su je prearanžirali i pretvorili u Reggae. Strava! Bio je tu i tip sa trombonom, kao i delegacija Dead Ideas na bini... Lep jedan koncert, nije trebalo da ga propustite.

SMART EGGS - Bunker

Bend koji je poznat po tome što se u njemu nalazi pretsedništvo BG stagediving kluba, pa je odmah bilo jasno šta treba očekivati od ovog koncerta. Momci su se stvarno potrudili i doneli najbolje bubnjeve koje sam ja ikada video u Bunkeru, odskočnu dasku za entuzijaste, pa čak i strobo osvetljenje. Na žalost nije bilo baš puno ljudi, a ni zvuk nije bio mnogo dobar. Ipak, bilo je zabavno, puno ljudi koji se penju na binu i skaču sa iste (kao i sa okolnih uzvišenja), brza svirka i lepa atmosfera. Zameram D uletu što mu se pevanje posle treće pesme pretvara u recitovanje i što su Five year plan odsvirali valjda najgore otkad je izmišljena električna gitara. Ma, bio je ovo lep gig/ žurka, Aca (bubnjar) je sada u VJ, srećno, rođače.

DEAD IDEAS - 14.5. Bunker

Ne znam koji im je kurac trebao koncert u petak kad bar oni mogu da dobiju subotu kad god im se digne, ali mislim da će sledeći put dobro razmisliti. Mislim, da se na Dead Ideas pojavi svega oko 120 ljudi, to je već svinjarija. U stvari, kad sam ja ušao, unutra je bilo samo njih 40-ak, pa su ovi čekali da se malo, kao skupi publika, ali stvarno je slabo bilo. Uz to, valja pomenuti da je atmosfera uglavnom bila bezveze, ali DI su pružili strahovito dobar nastup. O uvežbanosti, zrelosti i čvrstini ovog b enda moglo bi se naširoko pričati, definitivno bi mogli da imaju ploču za kuću ranga Roadracera i da sviraju u CBGB i da niko ne provali da nisu iz NY, mislim, oni su kao bili predgrupa SMF, a od SMF su meni bolji 100 puta. Jeste da je meni hate-core dosadan, ali kvaliteta se mora poštovati. Muzički su stvarno jaki, novi bubnjar fantastično svira, scenski nastup im je profesionalan do bola... I šta sve to vredi kad se znojiš pred šačicom ljudi koji su odlučili da im se večeras ne umara? Pa što su svi stajali, čak i dok je snimana stvar za spot? Ovo, očigledno nije bilo baš svejedno Jeleni koja nije mogla da sakrije razočarenje, pa je i dala neke izjave koje su zvučale prepotentno, ma, jebi ga, šta se nervira, pa jasno je d a na svetu nema pravde.

Bend ovakvih kvaliteta zaslužuje mnogo više od drndanja na daskama pred nezainteresovanim facama, videćemo da li će budućnost biti nežnija prema njima.

KBO! - KST

Kao što sam taj dan rekao Aci (gitara, te pozadinski vokal u dotičnoj grupi), koncerti KBO! se ne propuštaju, pa se tako mala, ali odabrana grupa beogradskih urednika fanzina i najbližih im saradnika to veče pojavila u KST-u i svojim prisustvom uveličala ionako veličanstven događaj. Naravno, agilnošću mlade Staše i mladog Milana, svi smo bili na spisku (šta ćeš, veza radi), ne mislite valjda da bih platio kartu da gledam neke provincijalce kako drndaju? (ovo mi nije trebalo, ali sad ne mogu da izbrišem)

Backstage KST-a je to veče bio mesto sa najvećom koncentracijomBG pankera na svetu, da je tu pala bomba, CRASS bi bili 100% u pravu, Punk bi bio dead (bar u BG) i ostali bi samo strejteri, hejteri i naravno, skejteri, uh, stresam se na samu pomisao. Inače, ako ste tračarska duša, izgleda da je ovo bilo veče kad je Hans rešio da napusti Brainstorm, bar je Gvido vrlo besan izleteo iz KST...

Sam koncert je bio standardno dobar, otvorio ga je gazda sastava Zvoncekova Bilježnica, prigodnim govorom ("...i gradonačelnica, Dr Slobodanka Gruden, koja se sad nalazi pijana za šankom!"), a onda su malo i svirali. Uobičajeno dobro i uvežbano, zvuk je malo lelujao, ali bio je OK (mada je, o čuda, pre par meseci u Bunkeru bio bolji), publika raspoložena, pičio se pogo i malo diving (uglavnom Korać, koji je i pripomogao na vokalima u jednoj stvari, što je bilo propraćeno povicima "Pičko!" i "Pedofilu!" iz publike) i pošto su završili baš na vreme da se uhvate noćni autobusi, ovo je bio skoro savršen koncert. Ipak, u Bunkeru je bilo bolje, bilo je magično, možda nam je večeras falila racija.

INTERMUSIC festival - 11.6. Bunker

E, da, moram da priznam da reč "festival" u svetu obično označava višednevnu manifestaciju sa propratnim pojavama, ali, to na stranu ovo je bio neuobičajeno uspeo koncert. Prvo me je iznenadila dosta dobra organizacija (iako sam ostario 15 godina čekajući da Consume donesu činele) i posećenost, nekih 350 ljudi se pojavilo uzrokujući skok temperature na vrlo neprijatnu razinu, izgleda da su ljudi bili željni dobrog koncerta, a Gvidu se mora odati priznanje za savršenu propagandnu kampanju u kojoj je obiš ao sve poznate radio i TV stanice i, praktično sam izlepio 300 plakata, svaka čast, kad bi bar drugi krenuli za njegovim svetlim primerom... To je verovatno bilo i presudno za posećenost, jer su iz prve lige ovde ipak bili samo Definite Choice. Oni su svirku i otvorili, prikazujući malo nervoze zbog očajnog stanja opreme u Bunkeru (bas pojačalo je skoro crklo), ali i kvalitetnu svirku. Usput, potpuno su se pretvorili u New York i sada se razlike između njih, Dead Ideas, Spiteful i Hands in Ashes zasnivaju samo na tome ko ima ružnije članove (malo bezopasnog humora, he, he). Glasove šaljite poštom na adresu zina. Pošto je masa dovedena u pravo raspoloženje, na binu se penju ŽŽivotinje. Oni su večeras svakog ko ih je nazvao Oi! bendom gledali iznenađeno i izjavljivali da sviraju Rock' n ' Roll, a u muzici im je, srećom stvarno došlo do aranžmanskih pomaka nabolje, tako da im je nastup, posle DC bio zaista najbolji. Cakano i melodično, uz klasične Oi! tekstove (koje ja smatram glupim, ali nema toliko ekstremizama kako ih optužuju određeni srpski urednici fanzina, Direktori su daleko gluplji sa svojim "Mrzim Hajduk") i nemoguće Mikine (vokal) face. BG skinsi su napravili par opasnih šutki, a na njihovo (kvazi) nacističko dizanje ruke Mika je samo prezrivo izjavio "Čobani." Da znaš i da jesu. Pravi nacisti ionako sede u skupštini. Destilacija Mozga su bend koji se mnogo loži na Oi Polloi i još jednom dokazuje da prenošenje zapadnih modela u YU može samo da rezultira katastrofom. Muzički su vrlo prosti i tu bi stvarno trebalo malo da se potrude jer ovo vrlo brzo (čitaj: posle prve pesme) izaziva smaranje, naročito kad svira bubnjarka koja je u tom poslu skoro gora od mene (znam, znam, ovo je ozbiljna optužba koju treba dokazati, ali tačno je). Ono što je zanimljivo su textovi koji bi trebalo da budu angažovani, ali su na nivou osn ovne škole, pevač započinje svirku objašnjavajući kako mrzi izbeglice, došljake, dođoše i imigrante, onda ide pesma posvećena Vračaru (deo BG), pa pesma u kojoj se ističe da pankeri nikako ne bi smeli da budu odlični đaci (a šta je sa vrlo dobrim? I šta ćeš ti onda na fakultetu?), pa onda omiljena tema, murija... dosta, milost. Najgadnije je bilo kad je najavljena pesma "O Svinjama, odnosno miliciji", ah taj UK punk, kako utiče na nevinu balkansku omladinu, pesma se naravno zvala "Mrzim žandarska kola", pa,dobro, bre Aco, kad kradeš, daj to malo elegantnije... Nije meni cilj da ja sad ovde isečem DM, samo bih voleo da malo razmišljaju. EHE su odsvirali dve pesme, od kojih je "Pijani odred" išao dva puta, a druga je trajala 3 sekunde. Opet nemaju bubnjara, pa je svirao Mengele iz Bloodbath. Legende S. Palanke POGIBIJA pružile su lepu svirku gde su iskombinovani death i hc, pa se zvuči kao neki thrash. Dobro oni to rade, samo u BG niko to ne sluša već vekovima, pa se Bunker ispraznio. Dva pevača, bubnjar koji solira, te obrada Misfits "Last Caress" (E, James, jel' vidiš šta napraviste, sad kad biste obradili Džeja svi bi to odmah skidali), ma bilo je to dobro. Zvezde večeri, ACROHOLIA su svirale vrlo kratko, na razočarenje sva tri fana koja su ostala čekajući grindnoisederberultradeath krvoproliće. Na prvoj pesmi crklo nam je bas pojačalo, na drugoj je ponovo to uradilo, na trećoj je gitarsko stupilo u štrajk, da bi mi na četvrtoj pukla bas pedala (šta ću kad sam temperamentan) tako da smo se neslavno povukli praćeni razjarenim fanovima (svom trojicom) koji su hteli pare nazad. Sve u svemu, iznenađujuće uspeo koncert.

FINALE POK-a - Tašmajdanski stadion

Dakle, "Srpski Reading" je, po mom mišljenju vrlo uspeo, ne bi nam škodilo više ovakvih manifestacija. Mislim, svirale su skoro sve grupe koje danas nešto vrede na ovoj sceni, a sve je bilo besplatno, još uvek ne mogu da se načudim, tu je Satana umešao prste...

Takmičarski deo otvorili su KRISTALI. Funky-rock, lepo oni to rade i neosporno su dobri muzičari, ali moraće više da se potrude, ima u Srbiji još sto takvih bendova, od kojih su neki svirali i večeras i to bolje. Drugi su, valjda bili DžO I JARBOLI, originalno ime, ali ne i muzika, rock, wah-wah i tako to, jednu stvar su izbluzirali, volim ja to, ali poznajući žiri, čudi me da su se probili u finale. BEMVEJCI su isto tu negde, možda za nijansu žešće, trebalo bi da imaju duhovite textove, ali to se nije razumelo.

Inače, oprema je bila zaista dobra, ozvučenje i lajt na zaista svetskom nivou, a bendovi su mi se posle žalili da se na bini sve treslo, te da je organizacija tonske probe bila loša. Publika je, njih 400-500, dok su GROOVY CHICKADEE svirali i dalje stajala 20 m od bine i nezainteresovano ćaskala. GC su stvarno lepo svirali (Nenade, Nenade, opet si falšir'o u solažama) i imali najvatrenijeg fana (mene), ali morali bi nešto da učine sa tim scenskim nastupom.

Dead Ideas su do pre kratkog vremena bili iznad dnevne politike, ali sve se menja. Darko je otvorio nastup prilično vatrenim govorom i gle čuda, publika se preselila pred binu. Inače sve što je rek'o bilo je na mestu, ali nekako isforsirano, stvarno nije lako zvučati spontano u takvim momentima. DI su svirali sigurno

najbolje od svih takmičara, imali su najbolji nastup, jedino je glupo što su utripovali da su iz Brooklyna (" Stvar se zove WAR MOTHERFUCKIN GAMES!!"), "ej, probudite se. Srpski Rage again st the machine, bend harizmatičnog imena 16x8x23 je odlično odsvirao i nastupio, rock, punk, Hendrix, dobro je to, pevač je totalno lud, ali trebalo je da BIO-HAZARD, ovaj DI pobede, a ne oni. Na bis (kad su proglašeni pobednicima) su svirali "Tata, Mama" od Discipline, to je izgleda postao manir. Revijalni deo beše sjajan. KLINIČKI MRTAV su započeli i sama činjenica da se ničega od njihovog nastupa ne sećam govori za sebe. DARKWOOD DUB pre ovoga nisam slušao pa sam se prijatno iznenadio, nekontrolisano ludilo i dobro vladanje instrumentima. KANDA KODŽA I NEBOJŠA su moj omiljeni bend. Svirali su maestralno iako se Marku zapušila truba, a Basisti pukla žica na basu. Mnogo manje su poznati nego što zaslužuju, fenomenalni muzičari. FAKE MADONNA'S UNDERWEAR su bili odlični, a i ne vole Branku Katić. NOVEMBAR su stvarno slatki ali su, po običaju zadavili (jedno 20 stvari, a sve isto). DIREKTORI su svirali loše, po običaju, ali narod je poludeo od sreće, po običaju. Kako im više nije muka da seru "Mrzim Hajduk"? KAZNU ZA UŠI prvi put sam video uživo i tek onda shvatio šta propuštam. Najbolji bend u YU! DECA LOŠIH MUZIČARA i PLEJBOJ briljantni kao i uvek, ali kratko, šteta, jebi ga. DŽŽA ILI BU sam gledao samo prvu stvar ("Mama, ti znaš da sam ja za anarhiju" ili nešto tako) i otišao, ionako je ostalo još oko 100 ljudi od nekih 1000 koliko je bilo. Nisu bili loši. Svirali su još FREAKS, ali njih sam gled'o pre jedno 18 meseci i imao probavne smetnje, pa sam ih sad izbegao.
Za zaključak pogledajte početak teksta.

TECHNO-PAIN - 19.6 Bunker

Da, da, ovaj bend zaista i zvuči kao mešavina Technotronic i Pro-pain, odnosno, u pitanju je neka vrsta industriala, sličnog drugom Godflesh, sa nekim metal uticajima. Iako im je ovo bila prva svirka, zahvaljujući činjenici da bend sačinjavaju bivši i sadašnji članovi nekih poznatijih BG bendova, okupilo se oko 100 znatiželjnika, da vide da li se to rada novi OVERDOSE. Na žalost i sami članovi benda bi ovaj gig najradije prepustili zaboravu. U nedostatku ritam mašine, puštana je matrica, što sve može da prođe na nekom mestu gde bi bend to mogao da čuje, ali ovde se sveio na pogađanje članova benda u kojem su delu pesme. Dodajmo i očajno neizbalansiran zvuk te, ipak nedovoljnu uvežbanost i moram da zaključim da je jedan potencijalno dobar bend (pesme mi se sviđaju, sve 4) totalno uprskao stvar ovom prilikom. Posle su bili toliko izblamirani da su rešili da više ne nastupaju uživo. Eh, što još neki bendovi ne učine isto?

BRAINSTORM - KST

Nepunih mesec dana posle poslednje svirke u Bunkeru, Brainstorm koristi šansu da svira i u KST-u. To je možda jedan od razloga nešto slabije posete (oko 200-250 ljudi). Drugi razlog je svakako to što su isto veče u Bunkeru svirali heroji Demovizije- Definite Choice. Poklonici Brainstorma bili su brojčano potpomognuti kreaturama koje se motaju po KST-u i koje za vreme koncerta razmenjuju utiske o novom albumu EKV (šta, i Alek je bio?- Uroš). Ostali (veći) deo publike bio je na visini zadatka mada su ovog put
a izostali povici tipa "Gvido Srbine!", "Gvido politišn!" itd. Brainstorm su bili orni za svirku, a i zvuk je bio dobar, te je ceo spektakl (daj bre Jovo, šlihtaj se malo suptilnije- Uroš) zabeležen audio i video. Specijalni zvučni efekat predviđen za pesmu Full fire ipak je zatajio.
Zahvaljujući pogodnostima koje pruža bina KST-a, Gvido se pentrao po zvučnicima i skakao sa istih (na binu, ne u publiku, nije on više tako mlad). Posle petnaestak odsviranih stvari usledio je bis na kome gostuje ex- gitarista Lima (trenutno na odsluženju vojnog roka). Sviraju "Mentalnu pustinju" (Necrophilia), u kojoj ulogu backing vokala preuzima Marko Korać (zato, valjda nije ni bilo fajta na Definite Choice, vidi recenziju), i "Citizens choice" u kojoj otkazuje gitara.
Pauze između pesama Gvido je iskoristio da konstatuje kako se Đura predao, i da popljuje nadležne koji su mu onemogućili da prodaje čuvenu kompilaciju "Jovanka nikad više", kao i razne druge nosače zvuka koje dobavlja iz Japana i ekskluzivno distribuira za YU tržište.
Da rezimiramo: Đura se možda i nije predao, ali Zlatko sigurno nije prorok.
(Jova)

Ponovo veče undergrounda, Muzej revolucije, 10.7.

Mesto je u potpunosti underground, temelj neizgrađenog Muzeja revolucije. Prostor neverovatnih mogućnosti, desetine prostorija povezanih i nepovezanih i ko zna čega još ne, ali do sad neiskorišćavan.
Organizator: Pokret za novu umetnost i rokenrol scenu Sluzokoža. Događaj je imao itekako povezane dve celine: izložbu porno fotografija, tj. makro foto porno rez autora Saše Totića i koncert grupe Stomak. Saša Totić nam je na 4-5 fotografija pokazao srž pornografije kao i njen najzastupljeniji deo: sisanje kurca (nekom odvratno, nekom bezvezno a nekom izazovno. Volim kada mi to ona radi). (Moco, Moco, obuzdaj se, nije ti ovo HUSTLER- Uroš)
Grupa Stomak nam je to auditivno dočarala i verovatno podsvesno naterala neke prisutne da se izgube u mraku ogromnog broja prostorija ne bi li uz njen ritam uradili TO (jebačina).
Postava grupe je neobična: bubnjar i dva basa (od toga jedan samo sa dve debele žice). Udaraju neke prljave i divlje ritmove postepeno ih ubrzavajući do kulminacije čime se stvari i završavaju. Pesme su veoma dugačke, 10-15, pa neke i 20 minuta. Kao da su podređene prljavom seksu. A momci to rade žestoko. Bubnjar je mokar do gole kože, a basistima krv šiklja iz isečenih prstiju i ništa se ne prekida zbog toga. Basiste su ujedno i vokali pa se nerazgovetni krici odbijaju o goli beton prostorija. Krvava je bačina. A malo ko to u publici prati (svega nekoliko parova). Ostali se verovatno, kao i ja plaše AIDS-a.
A publike ima dosta, čas oko 100, čas oko 200 pa i 300 ljudi. Samo odlaze i dolaze. I oko ponoći kada sam izašao, nekoliko grupica je tražilo neobičan ulaz u tu prostoriju. Jebački, zar ne? Ko traži taj i nađe. Ima i ironije što se sve to odvijalo u Muzeju revolucije (moglo je i na koje druge). (James)

Overdose - KST

Nije bilo toliko davno kada je ufur bio 50.000 i to je bilo maksimalno skupo&drsko, da... Ne pamtim kada sam pre ovog koncerta bio na KST-u, sigurno sam imao pauzu od bar 5-6 meseci, tako da sam živeo u vremenu kada je KST dolazilo soma ljudi i polovina te brojke, prisutna na koncertu, mi je izgledala bedno. Tek sam kasnije shvatio koliko sam pogrešio. Verovatno bi i bilo više raje da KZU nije svirala dva giga u SKC-u (koji su neslavno prošli) ali ovo je recenzija Predoziranih, pa bih mogao i da napišem nešto o koncertu? Najveća frka je bilo sa ozvučenjam, obzirom da je desna polovina satelita konstatno podjebavala i otkazivala, nisam brojao ali bar 10-ak puta je bilo manjih ili dužih prekida, a neke pesme se gotovo nisu ni čule. Sve to nije smetalo mladanim BG hardcore fanzoima da daju sve od sebe što uz padavičarko svetlo i sjajan nastup Overdosea podiglo atmosferu. Premijerno smo čuli novi mateijal koji je u totalno novom fazonu (po meni lošije negoli ranije), Đura to voli da zove dance core, a bogami ima i prava jer su poskidani svi mogući i nemogući disko ritmovi. Gitare su još uvek bolne, ali mislim da su Overdose imali frku, jer u principu sve njihove pesme traže različitu produkciju, što je za koncert misaona imenica. Biseri su naravno Vulfi i nova verzija Folklored monitored. Sjajno. I pored svih problema koncert je bio uspešan, iako Overdose nisu zadovoljni jer nije ispao ultemega, kako je bilo predviđeno. Moram da pljunem iz sve snage na tehno (samo "malo" suviše tehno) muziku kojom smo maltretirani pre početka koncerta. Bilo je to mučenje koje su preživeli zaista samo najveći fanatici. (Bik Koji Sedi)

Destilacija Mozga, Šaht /Dadov

Ne pamtim kad je bio poslednji čisokrvni oi! koncert, a ovo je bilo upriličeno povodom odsustva iz VJ 2/4 Šahta, a 1/4 je čak bila u maslinasto zelenim pantalonama... Mesto Dadov, glavne uloge autentični Vračar skinsi, na svom terenu... Momci iz Destilacije se suviše osećaju pogođenim negativnim mišljenjem o svom radu i delu, pa ovo shvatite kao sugestije. Ukoliko ste vi zadovoljni onda ovo ništa ne bi trebalo da vam znači ÷ ovaj fanzin neće pročitati više od 100 ljudi. Njihov nastup sa tehničke strane je nekoliko svetlosnih godina iza bendova sa kojim DM voli da se identifikuju (Sham, Blitz, Cockney itd.), a čak i da je bio na nivou (ma daj, nemojmo se šaliti) tih bendova još uvek bi ostao loš utisak kada se porazmisli (a dovoljno je samo i razumeti) tekstove, koji izgledaju kao loš prevod/mažnjavanje engleskih punk bendova, što uz neke najave "ovo je istinita priča sa beogradskog asfalta" i sl. ne stvara baš najlepšu sliku. DM voli da se poredi sa Oi Polloi (?), a nije mi jasno kako se u takav fazon uklapaju nacionalističke izjave i pevanje refrena u "Spremte se", "Marš odavde" tokom Šahta. Mislim da je svemu ovome kumovao katastrofalan zvuk koji ne bi prošao ni u najgorim kafićima na crnogorskom primorju. Osnovni problem benda je što su opsednuti mišljom da predstavljaju beogradski Blitz, muzika je krajnje jednostavna i predvidljiva i kada bi se bend oslobodio postavljenih granica i ustaljenog mišljenja "kako treba" svirati, i u muziku uneo neke svoje fazone (kao što u jednoj pesmi bilo: brejk +zvonce) sve bi izgledalo mnogo bolje. I pored svega Destilacija Mozga su imali po 10 ljudi na bini pored sebe na mirkofonima i lomatanje (koje se svodilo na igranje kola 14-togošnjaka) na stolicama. Mlađani BGD skinsi su "više negoli zahvalana publika", sigurno više nego San Dijego headbangeri (o čemu lupeta ovaj - čitalac). Šaht su dočekani sa ovcijama, gledani su sa ovacijama i napustili su Dadov sa ovacijama mlađanih skinova (podigli se na noge kada je bend završavao svirku). Bend nije svirao skoro godinu dana što se naravno primećivalo, članovi polupijani tako da im ovo verovatno nije bio najbolji nastup u životu (bilo bi tužno da jeste). Bila je jedna problematična situacija kada je neko bacio čašu na binu, ali se preko toga metodom sile lako prešlo. (Džeronimo)

URGH!, Groovie Chickadee - KST

Here we go again. GC toliko sviraju da nema šanse da ih omašiš... Ovo je bio nastup sa nekim personalnim promenama (kolko se sećam) što je možda i uzrokovalo da GC, čija je muzika u principu lepršava, natupe sa malim grčem. GC imaju sve potrbne predispozocije (jaku insrtumentalnu sekciju, čvrstu muziku + mekani vokal, i naravno veze u medijima) da jednog dana izrastu u veliki bend. Bio je to prvi i jedini nastup najpoluranijeg srspkog grind sastava, URGH!-a, u postavi sa Mihajlom kao basistom i Morbidom kao gostom. Promena članova i ne baš preveliki broj tonskih proba doneli su i neke probleme, tako da je svirka prošla u "falšanja koliko ćeš" (al to može da primeti samo 10-ak ljudi u publici) duhu Patarena i srodnih bendova. Tome je naročito doprineo i izvesni gost iz publike kad je pevao "Let's See What You Give", kome bih najtoplije savetovao da pre nego što ponovo zapeva malo bolje provežba. Ruža je potvrdio svoje sposobnosti da animira publiku + veoma brzo se presvlači, Đole se pokazao kao pravi umetnik sa "tetovažama", tako da je koncert prošao kao lepa zabava. Bend je izgleda shvatio da "ozbiljna" svirka (a pogotovo "ozbiljan" grind) u YU jednostavno ne prolazi, tako da su veoma pametno proširili strukturu ljudi koja sluša URGH!. Sigurno zato URGH! i jesu atrakcija. Hajlajt večeri je bila mega song, sastavljena od delova pesama Leni Kravica, Motorhead, Slayer, S.O.D., koja će sasvim je sigurno postati metalska "Bandiera Rossa". (Vinetu)

MANIPULACIJA

Da li si ti svestan kada tobom neko manipuliše? Kada te usmerava u pravcu koji ti želeo-ne želeo prihvataš kao svoj iz strasti, neznanja, gluposti (ovo može da i ne važi) i ko zna kojeg drugog razloga? I ideš ne razmišljajući i ne osećajući nikakvu odgovornost i stalno si ubeđen da radiš pravu stvar. Razmisli malo o ovome! (ovo nije neki letak)

Počinje nova kampanja u ovoj našoj "državi". Naravno, ponovo su u pitanju izbeglice. To nam je izgleda najbolnija tačka (Amerikanci, nestašica hrane, embargo i sve smo preboleli). I ovaj fanzin ih pominje u prethodnim brojevima, potražite i uverite se (malo reklame nikad nije na odmet- Uroš).

Kampanju počinju naše "vođe" i to veoma polako i od njih se za sad ništa ne vidi, ali oseća se njihov smrad i prljave ruke. Više puta dnevno u velikom broju medijskih emisija počinje neka duga rečenica, slična mozaiku, svakog dana za reč duža, o položaju izbeglica u našem društvu, njihovom broju, materijalnoj moći, troškovima na njih itd. A naš čovek, kome su sve te cifre ogromne i koji jedva ima i za hleb koji po kvalitetu vredi koliko se i plaća (25 teninga 600 g) i koji sve više gleda na tu davno obećanu koru sa drveta uviđajući da ni drveća nema dovoljno za sve ("Hranite se u prirodi" sam video pre neki dan u "Kulturi") počinje da formira svoju filozofiju opstanka ("Ja moram preživeti"). I smeta mu svako ko se kao i on bori za opstanak. To programeri naše volje koriste. Možda su zbog ovoga izbeglice imale povlašćen položaj u našem društvu od početka rata. Da li postoji neko u ovoj zemlji na koga bi se sručila lavina nezadovoljstva zbog bednog položaja većine njenog stanovništva? To bi, naravno trebalo da bude vlast, ali ona postavlja svoj štit: izbeglice. Kao štit ih je koristila oko decembarskih izbora. One su trebalo da predstavljaju onaj gramić koji bi prevagnuo da nije bilo Milana Panića (čoveka odabranog od vlasti da se bori protiv te vlasti, a ko je lud da izabere jačeg protivnika od sebe?). Tada ih nisu mnogo eksponirali, ostavili su ih za sutra tj. za danas (štaviše, oni su bili presudni za mnoge koji su glasali za SPS/ Radikale jer je tako vlast pokazala kako brine za Srbe van Srbije, čak su im dali i pravo glasa- Uroš). Danas više ne treba obuzdavati svoju zavist (koju su nam proizveli prethodnom kampanjom), čak je treba potpuno ispoljiti. Da ti bude lakše na duši.

Sad na scenu stupaju oni koji su se od početka borili protiv povlašćenog položaja izbeglica. Još jednom: protiv povlašćenog položaja! Njima se daje za pravo. Oni će preuzeti odgovornost za ono što će se uraditi izbeglicama, a ne vlast. Pa ako izbeglice budu morale da nose "žutu traku", za deset godina će osuđivati upravo njih. I tako se izbeglice guraju sa jednog kraja na drugi, od povlašćenih do bednika, a naši osećaji od ponosa zbog dobročinstva do mržnje prema obeleženima. A gde je tu sredina? Jednost avnonema je. Ona ne odgovara vlasti. Zato ne regulišu status izbeglica kao što se to radi u svim zemljama koje ih primaju. Neko bi čak pomislio da je izbeglica i onaj kriminalac sa bosanskim naglaskom što ima 16-50 godina i u Bulevaru revolucije po ceo dan prodaje i kupuje "devize", a niko ga zbog toga ne juri (Uh, možda stvarno i oni imaju potvrdu da su izbeglice, kod nas je sve moguće). I svi će obeležiti celu skupinu i svi će je mrzeti jer sada to treba da osećaju, i da razmišljaju da li će biti dovolj no hrane za sve ako izbeglicama ukinu pakete vredne par desetina maraka, što je celo njihovo mesečno primanje jer i naše ne vredi više (kada su primanja bila 200-500 DM niko nije ni gledao onaj bezvredni paketić, niti one predivno obojene konzerve napunjene trećerazrednim proizvodima).

A šta je sledeće na redu? Ova se kampanja može završiti kada izađe ovaj treći broj. Kako ćemo onda trebati da osećamo i šta da mislimo, koga da mrzimo? Možda crnce u Africi što imaju veći priliv "humanitarnih konvoja"?

Ova kampanja je jedna od mnogih da nam se zamažu oči, da ne uviđamo prave probleme i da se ne trudimo da ih rešimo jer to će drugi uraditi. Slično je u celom svetu. Uvek su tu NEKE nove kampanje, neka nova laž, neko novo odvajanje od života jer ti moraš, direktno ili indirektno da učestvuješ u njima. I onda jednog dana jednostavno uvidiš da nemaš vremena za sebe, da nemaš vremena da stvoriš nešto što je samo delo tvoje kreativnosti, možda da voliš... Gde je tu ŽIVOT?

Osmatrač

NASILJE

Ne znam kako se vi osećate ali ova zemlja nije naša domovina, ona je naš neprijatelj. Ja ne želim da živim u zemlji koja sistematski vrši nasilje nad svojim građanima, pravdajući to potrebom da se održi sistem. Taj sistem je nastao da bi obezbedio velikom broju ljudi da žive bolje i organizovanije nego bez njega, ali sada, gledajući na to kako živimo, očigledan je paradoks. U ovoj zemlji nekih 90% građana ne žive nego preživljavaju, brinući samo o tome kako će da se obuku i šta će da jedu. Tako žive živo tinje. Država nas žrtvuje, pritiska i uništava, govoreći da je bitno da se sistem održi jer on omogućuje da se (žrtvujući manjinu) obezbedi bolji život većini. Pogledajte unaokolo i videćete da je to laž. Država se degenerisala u životinju koja hrani samu sebe, jedući svoje građane, njen cilj nije dobrobit svih, nego dobrobit šačice na vlasti. Umesto da država postoji da bi izdržavala građane, došlo je do toga da se građanima može sve uraditi da bi se održala država, to je zamena teza. Očigledno je da će ona vrlo brzo samu sebe pojesti (industrija stoji, nema hrane, nema goriva, školstvo propada, stručnjaci su oterani u inostranstvo, kriminalci upravljaju politikom i ekonomijom, troše se rezerve, a ništa se ne obnavlja), ali onda će oni na vrhu pobeći, a mi dole ćemo ostati u pustinji.

Održavanje ovog neprirodnog stanja moguće je samo pritiskom, odnosno nasiljem sistema nad svojim elementima. Sledeći tekst je nastao na osnovu nekih članaka objavljenih u dnevnoj štampi u proteklih par meseci.

Pre svega, hrana. Već mesecima nije moguće kupiti mleko u prodavnicama (sem ako ne čekate u redu dva sata pred otvaranje, a ni onda nije sigurno), a s obzirom na činjenicu da vlada veoma bezobrazno vara seljake u vezi sa otkupljivanjem pšenice (čitaj: ne da im dovoljno goriva, ne isplaćuje ih jer nema para, a kada ih ispiati to su već smešne količine novca obezvređene inflacijom), uskoro će tako biti i sa hlebom. U nekim mestima potrebno je dan ranije rezervisati veknu hleba u prodavnici, ako želiš da j e sutra kupiš. Šta ćemo jesti? Objašnjenja su da država nema para, pa naravno da nema kad im je lakše da pare ulažu na crno u benzin i devize i bogate se, kad se ovde 85% državnog budžeta ulaže u vojsku, koja i sama polako umire. Nije bitno što ta vojska uskoro neće imati šta da brani. Sve što je vredelo propada.

Kultura? Jeste, imamo mi pozorišta i opere, ali svi znamo šta je ono što ogromna većina više voli. "Bolji Život" i narodnjake. Evo šta kompozitor Zoran Hristić kaže u "Politici": " Entitet jednog naroda je njegova muzika... A mi smo sebe izbrisali jer naša narodna muzika više nema identiteta. Imali smo surogate Meksika, Španije, Grčke i na kraju 'homeinizma'. Homeinizam je prodirao veoma brzo Ibarskom magistralom i završavao se upravo na 'poselu' na Kalemegdanu. To je novi način turskog prodiranja. Ta muzika ne podleže nikakvim poetskim normama a o muzičkom umeću i da ne govorimo. Najvećim delom ta muzika pripada kiču. Kič je podatan, budi ono najniže u čoveku, a sve se to dešavalo samo u Srbiji i Bosni... Mislim da je to namerno rađeno. Gledali smo nedavno jedan dokumentarac o srpskoj vojsci u Bosni. I šta je njihova muzika bila? Najstrašnije urlanje i obrtanje jaganjaca na ražnju! To je video ceo svet. Taj zvuk, ta muzika je ostala u sećanju."

Pa gomile klinaca koji se šišaju kratko, nose zlato, dizelke i sl. Oni su odabrali kako će da žive, gradovi su postali džungle, a oni će biti grabljive zveri, upravo pred svojim očima imamo čitavu generaciju kriminalaca kojima je otimanje tuđeg nešto najnormalnije, generaciju o kojoj nikad niko nije brinuo, koju nije imao ko da nauči i sada, bombardovani govnima sa radija i TV oni znaju kako hoće da žive. Džej ima zlatan lanac, imaće i oni.

Društvo se nije brinulo za ovu decu jer je imalo preča posla braneći svoje interese u Hrvatskoj i Bosni, a sada ne može da ih zaustavi. Noću Beogradom ne hodajte sami, ako vas ne dohvate Šaneri, murija će.

I kada neko od ovih klinaca padne i završi u zatvoru, šta se događa? O tome priča Dobrivoje Radovanović, direktor kriminološkog instituta u tekstu koji se zove 'Zatvori su univerziteti za kriminalce': "... zatvori su karika koja ne prekida lančanje kriminala... zatvorima zapravo vladaju najsposobniji osuđenici udruženi u grupe od 3 do 9 ljudi. Ove grupe propisuju zatvorskih 'deset zapovesti', organizuju homoseksualne odnose, trgovinu, raspodelu privilegija, rasturanje droga i tableta, ukazuju na one koji će biti prebijeni, zlostavljani. Njihove vođe rukovode pobunama i štrajkovima, ucenjuju zatvorske vlasti, pa čak, koristeći pogodne političke prilike ucenjuju i državu, primer je prošlogodišnja pobuna u Zabeli... Zatvori pogoduju stvaranju ovog 'paralelnog sveta', ogrezlog u mržnji i to prvenstveno svojom glomaznošću: smeštaju između 1000 i 1500 osuđenika. Pored beznačajnih, nehatnih krivaca, saobraćajnih prekršilaca, kao i ličnosti koje nemaju svojstva koja rađaju nasilje, žive siloveatelji, teški lopovi, agresivci i psihopate. Valja znati da teški slučajevi čine 5-8% osuđenika.... Naši zatvori ne prave razliku među ličnostima, svi su podvrgnuti moru sitnih, iritirajućih, ponižavajućih propisa, zna se kad jedino možete u WC, kad se hranite, odmarate, šetate, igrate fudbal. I sloboda se nameće. Posle ovakvog sistematskog poništenja ličnosti čovek napušta zatvor ubeđen u ništavnost svog života, a takva osoba ne vidi razlog za poštovanje tuđih života... " Dalje se u tekstu govori o projektu koji bi iz korena iz menio kazneni sistem u YU i time sprečio poražavajuću činjenicu da je više od pola zatvorenika u Srbiji u zatvoru bar po drugi put.

Govori se o kategorizaciji osuđenika tako da bezazleni prekršioci ne bi padali pod uticaj teških kriminalaca, o humanijim uslovima tako da bi osuđenici nosili civilno odelo, izlazili za vikende i čija bi jedina obaveza bio rad. Na taj način sprečilo bi se rasturanje porodica i generalno otuđenje od društva koje je razlog što zatvorske ustanove ne uspevaju da poprave ljude, već, naprotiv, putem njihovog uvođenja u svet podzemlja, predstavljaju gnojnu ranu koja zagađuje društvo. Treba shvatiti da se pod silom čovek može saviti, pa čak i slomiti, ali ne i popraviti. Zatvori kakve danas imamo zamišljeni su da kažnjavaju a ne da pomažu da se čovek unapredi i stvarno izmeni nabolje.

Nažalost, država ne razmišlja na ovaj način, njima nije to potrebno, njima nisu potrebne jedinke sposobne da razmišljaju samostalno, potrebni su im građani koji će nasilje sistema da prihvate kao nešto prirodno (što u Srbiji nije teško pronaći) i da budu spremni da poumiru od gladi ili da izginu u ratu od koga profitiraju samo oni na vrhu, dok svi ostali gube (a to se maskira laganjem o odbrani srpskog nacionalnog bića, koliko je vama sad bolje zato što su Srbi u Bosni i Hrvatskoj proglasili svoje države? Koliko je njima bolje? Laži su tako očigledne kad hoćete da gledate).

U takvoj situaciji moguće je sve uraditi, moguće je oduzeti sva prava ljudima, u ime viših ciljeva, koji u stvari ne postoje, tu su samo lični ciljevi onih na vlasti. Primer je ovo što se događa sa TV pretplatom. Iako je RTS kuća koja krši međunarodna pravila o dužini reklama na TV stanicama koje naplaćuju pretplatu, to ih ne sprečava da koriste svoj monopolistički položaj i teraju građane da plaćaju samu činjenicu što imaju televizor (u svetu su davno razvijeni sistemi pomoću kojih se onemogućuje praćenje programa onima koji nisu pretplatnici, skremblovanje i slično, ali RTS-u to ne treba jer ima iza sebe državu). Kada su shvatili da građani to više neće da podnose i da skoro niko ne plaća (uzgred, sve ostale televizije u Srbiji se izdržavaju tržišno, samo RTS štiti država jer su oni njena mašina za hipnozu naroda, tako da je pretplata u stvari porez na posedovanje televizora), uvedeno je plaćanje preko računa za struju! Znači, ako imate struju, plaćate i TV; RTS tvrde da su istraživanjem utvrdili da 80% onih koji imaju struju imaju i TV, znači nasilje se vrši samo nad petinom populacije, zar preko toga treba preći? Ovo je smešan primer, ali predstavlja model po kome će nam se ograničiti i druge slobode, NE PLAĆAJTE IM TAKSU ZA TV, ONI NEMAJU PRAVO NA TE PARE!

Obrazovanjem i organizovanjem građana može se uticati na svoje živote, ne dajmo im da nas unište.

Uroš

Recenzije

DESTROY! - Burn this racist system down 7"
Prvo veliko hvala Jovi i Staši na ovom poklonu! U pitanju je singl mineapoliskih anarhista, okupljenih oko Profane existence zina. Čudo jedno koliko Amerikanci mogu da zvuče kao Englezi kada to jako žele. Destroy! zvuče kao kombinacija Napalm death, Heresy i Discharge. Gruba, besna svirka sa odvratnim Felixovim vokalom i sirovom produkcijom garantuju puno sreće i zabave svima koji ne smatraju da je punk oličen u Megacity 4 (kakvi su sad ovo niski udarci?- fan MC4). Ovo je idealna ploča kad ste besni i k ad vam se lomi & razbija. Textovi obrađuju standardne teme: muriju, prava homoseksualaca, obrazovanje, prava žena, a moj omiljeni (koji nisu napisali Destroy!) govori o tome kako država sponzoriše zavisnost od tvrdih droga. U celini, malo su mi oni suviše naloženi, ne valja im ta anarhija. Na omotu imate textove, članak nekog američkog anarhiste iz 1916. koji objašnjava zašto je uništavanje bitno koliko i izgradnja (bla, bla), te fotke benda na kojima izgledaju kao najgore pozerčine. Sve u svemu, ploča mojih snova.
nabavite od A.Y.F.: PO BOX 8585, Minneapolis, MN 55408, USA

DEPRIVED/ RESIST - Fuck all governments, split 7"
Ovo je split singlica u izdanju Profane existence zina, pa je stoga jasno šta se od njega može očekivati, vozački hardcore sa jakim anarho textovima. I ovo su USA bendovi koji zvuče vrlo britanski. DEPRIVED imaju jedan text o Južnoj Africi, Mandela i te stvari i jedan o ratu, te obradu Instigatorsa, a Resist su za nijansu bešnji, te imaju textove o ratnim "herojima" i o konformizmu i obradu Spinal tap. Na omotu imamo razne fotke, te parole i textove koji govore o anarhizmu, DIY ideologiji itd. Lepo je to.
Profane Existence, PO BOX 8722, Minneapolis MN 55408, USA

CONSUME - Četvrti demo
Ovi su se malo zaokrenuli, nisu više totalni klon CARCASS, ovo može da se okarakteriše kao porno/ grind/ gore core. U obe pesme (prva traje dvadesetak sekundi, a druga par minuta) pojavljuju se semplovani zvukovi iz pornića. Muzika je neraznaznatljiva zbog čudnih aranžmanskih i produkcijskih rešenja, glas je neobičan... Ovo je dosta čudna muzika, teško slušljiva, ali zato mi se i sviđa...
Dejan Đukić, Goce Delčeva 18/6, 11075 N. Beograd

NUCLEAR ASSAULT - Something wicked
E, ovi ga baš usraše. Dan Lilker je napravio dobar posao što je zbrisao u Brutal Truth i NA su ostali bez važne autorske ličnosti i napravili prilično plitak i dosadan LP, na kom je prisutno mnogo elemenata koje smo ranije imali prilike da čujemo na njihovim ranijim ostvarenjima, lepo upakovanih u blistavu produkciju. Pored toga, nema mnogo zanimljivog da se čuje, malo brzih delova, malo akustara, jedna grind pošalica, ali sve je to meni dosadno. Kvalitet im je neosporan, ali morali bi da se više potrud e sledeći put, ako ne žele da im publika umre od dosade.
IRS

Brutal Truth- Perpetual conversion EP
BT nam ovde pružaju dve superbrze pesme, u svom stilu, od kojih je jedna sa albuma, a jedna je nova. Zatim, tu se nalazi jedna techno/ dance stvar sa ritam mašinom i semplovanim urlicima (podlegli su trendovima), zanimljiv eksperiment, ali malo predugo traje. Tu je i još jedna poslastica, obrada Black Sabbath "Lord of this world", snimljena za kompilacijski CD u izdanju Earache, nije ništa menjano, osim što je vokal životinjski i produkcija je modernizovana.
Ovaj singl nije ništa posebno, ali vredi ga čuti.
EARACHE

MY DYING BRIDE - The thrash of naked limbs
Standardno za MDB, sporo, epski, melodično, gadno, dve prave pesme i jedna experimentalna, ništa novo, ali meni su oni i dalje najbolji doom bend.
Peaceville

NAPALM DEATH - The world keeps turning EP
Sledeći poznate tržišne zakone show businessa, ND posle albuma izbacuju i singl na kome se nalazi jedna stvar sa LP-a (ali u novoj verziji), te dve nove. Za nekog ko nije dosad slušao Napalm Death ovo ni slučajno neće biti otkrovenje, a za nas, iskusne grindere (al' smrdim) ovaj singl lako se sluša i još lakše zaboravlja. Prosečno; i dalje je bolje od 90% svetske grind produkcije, ali oni to moraju bolje.
Earache

PURGATORY - prvi demo
Auh, kakav snimak, ko bi rekao da je snimljeno u totalno partizanskim uslovima! Četiri pesme benda koji više liči na Iron Maiden od njih samih. Ovo bi u principu trebalo da bude nedostatak, ali Purgatory nipošto nisu bedni skidači koji se šlepuju na tuđoj slavi. Ma, jebite se, ja volim Heavy Metal, a ovo je toliko kvalitetno odsvirano da bi bend bez stida mogao da svira na Dynamu ili nekoj sličnoj metal manifestaciji. Pored toga, imidž glupih metalaca ruše i izuzetno dobri psihološki tekstovi, ovaj bend na muzičkom i tekstualnom planu ima daleko više da pruži od mnogih HC ili Punk bendova koje volite. Zato oslobodite mozak. Inače u bendu sviraju bivši basista Definite Choice, bivši bubnjar EHE, te sadašnji gitaristi Groovy Chickadee i URGH! Produkcija je OK (by Đura, Overdose), jedino je glas loše ispao zbog tehnike u studiju (tj. njenog odsustva). E, da, zamalo da zaboravim, pevač je moj brat.
Nabavljivo na adresu zina.

SCAFFOLD - prvi demić
Ozloglašeni beogradski death metalci su stvarno uradili super snimak sa dve pesme i to odista zvuči svetski. Jeste da se koristi ritam mašina, ali pametnim programiranjem i produciranjem postignut je odličan sound. Isto važi i za produkciju u globalu, što je pomoglo da se i neki muzički nedostaci prikriju. Prva stvar je dugačka tri i po minuta, a druga sedam i sve to meni liči na DEATH, mada se ne radi o kopiranju. Nije loše, nije loše, jedino je glas mogao malo bolje (Dujke, Dujke... malo šmirgle da si gutao, bilo bi bolje), nažalost, kad sam ih gledao live nije to baš bilo na nivou. U svakom slučaju, demo vredi nabaviti.
011/106972, Ivica

PURE - prvi demo
Čim se bend nazvao po albumu Godflesh, jasno je da tu nema šale. Ova grupa izrasla je iz jagodinskih legendi Etiopije/Mizantropije i muzika više nije običan HC, nego, bogami industrial kakvog se ova zemlja ne mora stideti. Tri pesme koje se ovde nalaze snimljene su jako profesionalno, vrlo kvalitetno isproducirane, a mene sve jako podseća na nadrkan MINISTRY, što može da bude samo kompliment. Jak ritam, daleki vokali, moćne gitare... Odlično, momci.
035/225056, Nebojša

PATARENI - neki demo (novi)
Ovo sam snimio od Jove, ne znam čemu je ovaj materijal namenjen, ali legende ostaju legende, tko je do sada voleo PATARENE, voleće ih još i više, a možda se regrutuje još neki fan, sve to prvenstveno zahvaljujući činjenici da na jednom njihovom snimku po prvi put možete čuti produkciju. Mjuz je super, tu su studijska "Fuck you all" (" Dragi gosti, vrijeme je fajrontu te vam prigodnom pjesmom želimo sretan put"), obrada ENT "Murder" (iseko sam se kad sam čuo, bravo majstori), te još neke doskočice + stvar i od BUKE i DEBILANE. Ja volim samo sebe i samo PATARENE.
Davor Kodžoman, Tuškanova 26, 41000 Zagreb, Hrvatska

A.B.F. - This is the A.B.F. (demo)
Pošto sam pošten do krajnosti, moram da kažem da se ovaj demo u stvari ne zove ovako, naslov sam ja izmislio zato što: a) volim da nerviram Galeta b) volim CONFLICT do imbecilnosti, a ja, koga volim, od njega kradem. E, sad produkcija nije ispala baš blistavo, jer su vodili mene da im pomažem (samoubilački potez), a i nemaju baš puno studijskog iskustva, no, ovo apsolutno može da se sluša. Muzički, opet klasičan A.B.F., brzo do neverovatnosti, sa ubačenim nekim rock/funky delovima koji zvuče interesantno. Gale je mogao i bolje da otpeva... Textovi, opet anarhisanje, kako mu, bre nije dosta? Ima jedan zanimljiv koji govori o zavisnosti od lepka. Ovo se možda i objavi na vinilu. Onda ga obavezno nabavite jer smo pozadin ske vokale pevali, ni manje ni više nego ja i Vanja iz Ekstremista. Ovaj snimak je time predodređen za istoriju.
Dragan Marković, Filipa Višnjića 10 11420 S. Palanka

FEAR FACTORY - Soul of the new machine LP
U, seča, burazeru. Ovako se odavno nisam naložio. Fear Factory su ameri koje je producirao čovek kriv za poslednje studijske produkte Napalm Death, Carcass i Bolt Thrower (Colin Richardson, inače englez) i sve zvuči nestvarno dobro. U pitanju je perverzna kombinacija između Ministry i Godflesh sa jedne i Deicide sa druge strane. Ima tu i industriala i deatha i grinda, ali sve je toliko agresivno da možete da se posečete. Bubnjar svira tako precizno da ritam mašine seku vene od muke, gitaristi grizu, bas melje, a pevač zvuči kao doberman koji je nedelju dana jeo samo salatu. Tu su i klavijature koje boje zvuk semplovima i melodijskim linijama koje i pevač prihvata. Bolesno. Tekstovi: psihologija, politika, filozofija. Ako ovo propustite, glupi ste, vredi ga bar čuti.
Roadrunner

SOLSTICE- Solstice LP
Ova reč znači dugodnevnica, za slučaj da vas zanima. U bendu su dva člana Malevolent Creation i to već zaslužuje našu pažnju (tj. moju jer od vas niko za njih nije ni čuo, jel' tako?), a sve toliko liči na MC da pažnja biva zaista bogato nagrađena. Znači, vrlo kvalitetan Death metal koji brutalnost žrtvuje zarad muzike. Savršeno. Dok je ovakvih bendova slušaću Death metal. Jebite se. Stvarno, ko je izdao?

REGOČ- Just so LP
Taman su mi zarasle rane na podlakticama od Fear Factory kad sam ovo dobio na slušanje od Draga Borića, na čemu se toplo zahvaljujem ('ajde, Gvido, šta se mrštiš, otkud sam znao da ti ovo imaš?). Ploča je fantastična, devet stvari koje svoje korene imaju negde u HC-u ali ovaj zvuk je nešto mnogo čudnije i perverznije. Nešto kao kad biste pomešali Victims Family i Mudhoney, pa to dali na mučkanje ljudima iz Phonebox Vandals i na kraju ga ispustite na glavu... Muzika je vrlo ritmična, ima drljanja, funkya, i ma svega, ali uglavnom zvuči jako zloslutno, pevač malo peva a malo se dere u stilu Kaia iz Discharge kada ima zatvor. Ma, super, textovi su na engleskom, ali iz naslova se može naslutiti da se nalaze tu kao nužno zlo. Odlična produkcija. Odlična ploča.
FV založba, Kersnikova 4, 65000 Ljubljana, Slovenija
Tomy Victor i White Zombie. (Ovo sam stavio u zin samo za Nikolu iz Ipsissimusa.)

ATHEIST RAP- Maori i Crni Gonzales, cass
Ovo je objavljeno za Scorned records, bivši Starttoday. Neke od pesama ste svi već sigurno gledali u vidu spotova na TV-u (Wartburg limuzina, Blue Trabant). Ovo su uglavnom i najbolje stvari uz još poneke kao npr.: Pomoćni- Đubre koja sadrži više ružnih reči nego što Rambo Amadeus uspe da izgovori na celom albumu, pa onda medley sastavljen od nekoliko stvari sa 1. albuma Pekinške

Patke. Muzika varira od Punk rocka do RAP-a (ovo se uglavnom odnosi na način pevanja) a textovi su zajebancija. Uz njih troje- četvoro koji pevaju specijalni gost u pesmi "Ljubav" je Tito (nikad više) pa zbog toga imaju minus kod Gvida. Sve ukupno 11 stvari, kvalitetna kaseta, odlična produkcija, omot u dve boje, fotografija, textovi, a sve posvećeno Teči. Topio preporučljivo.
Scorned rec., Skerlićeva 7, 21000 Novi Sad (Jova)

VRISAK GENERACIJE- VOL 1&2, cass
Nedavno se u prodavnicama ploča širom naše zemlje pojavila dupla kaseta vriska generacije. Na prvoj kaseti (snimci su iz '89.) nalaze se pesme prepoznatljivog stila koje su slušaoci uglavnom imali prilike da čuju, ali su za ovu priliku profesionalnije usnimljene i izproducirane. Textovi mi se uglavnom ne sviđaju, dok muzički ima dobrih pesama (Prolazna faca, Poroci i Pijanstvo koja je i najbolja stvar na kaseti). Na drugoj kaseti nalazi se još 30-40 minuta novijeg materijala naslovljenog "Ponekad mi dođe da puknem od jada". I meni! Dosadno je, bre! Stilski dosta slično prvoj kaseti, produkcijski takođe, al' su pesme glupije. Inače mislim da su sve mogli da naguraju na jednu kasetu, da narod ne baca pare. Cena je 7 maraka obe, a ne znam dal' prodaju na komad. Omot je crno-beli, nema fotografija, textova, te ostalih sredstava indolentne devijacije.
NS PRODAKŠN (Jova)

Demokratizacija Palice: In Memoriam /cass
Iako se iz naslova može pomisliti da je ovo posthumno izdaje, situacija je baš suprotna, matarijal je snimljan nakon svega 2-3 meseca aktivnog sviranja. Samo po sebi to je pozitivna činjeica da bendovi tako nešto pokušavaju, ali je istovrmeno bilo i prerano. Muzika je oi!, kroz istu se propoveda antikomunizam (viđen kroz ne baš sjane tekstove, čija je najveća boljka rimovanje). O pokušaju produkcije ne treba ni govoriti. Za prvi demo snimak benda iz Kragujevca, koji radi sa minimalnim uslovima (za razliku od svojih BGD kolega) nije loše, ali nije za zvanično izdanje.
(034)40055 (Bare) ili (034)66875 (Milan)(Zagor-Te-Nej)

Rage Against The Machine
Novi američki heroji? Momci u ovom trenutku žive američki san, za vrlo kratko vreme su uspeli da se od nepoznatog (ili malo poznatog, ako više volite) benda prerastu u mega zvezde. Kako? Materijal je dobrim delom originalan, i namenjen je publici koja je rasla u hardcore, a u poslednje vreme u opštem trendu gleda MTV, a ovakvih je širom sveta mnogo. Najjača stran svega su tekstovi na kojima bi pozavideli i Crass ili Conflict (ne preterujem, mislim ozbiljno), i to kako sa intelktualne, tako i estetske strane (kucano mašinom - jeah!). Međutim sve ovo dobija i drugu stranu medalje i otvara goimilu pitanja kada pročitate ime etikete - Epic. Da li samo dobijamo surogat undergrounda i kvazibuntovništvo? Hitovi: Killing in The Name, Bullet In The Head. (Old Šeternd)

Poison Idea: Blank... Blackout... Vacant...
Kada se sabere kilaža svih članova benda izlazi oko tone, i oni bi malo teže mogli da sviraju na stejdžu u Bunkeru... Vokal koji dere, produkcija dostojna i većih imena, tekstovi o nasilju, ali pisani na jedan duhovit način - domaći skinsi ugledajte se na PI. Većina materijala je istog kvaliteta - vrlo, vrlo dobro, ipak najbolje su "Say Godbue", "Punish Me", "Vietnamese Baby" (fenomenalna obrada New York Dolls-a). (XXX)

Alan Ford: Trejica iz Rume /cass
AF je bend o kome sam slušao puno lepih stvari i kada sam čuo ovaj demo mogu samo da kažem da je sve to istinito. Čudan grad ovaj Kragujevac, skoro pa svako ima svoj studio, tako da su AF demo snimali u svojoj kućnoj produkciji. Produkcija + snimak nije baš najsjajniji, ali obzirom da je ovo pre svega "informativno" izdanje nema veze. Momci su zaista srpska verzija Toy Dollsa, tekstovi duhoviti (mada na trenutke pomalo i banalni, ali to su i Toy Dolls, zar ne?). Muzika ne predstavlja puko skidanje TD, već razumevanje, prihvatanje, i na kraju oblikovanje dodavanjem nekih domaćih začina. Veoma, veoma dobro. Mislim da neću pogrešiti ako kažem da će za godinu dana (ukoliko bend naravno bude vežbao, snimio bolji demo i sticao veze) lako porediti sa KBO!. AF u ovom trenutku su veovatno u 3-4 najbolja YU punk benda...
(Kočiz)
Kontakt telefon: (034)510-306 (tražite Kariša)

IPSISSIMUS- [illegible] demo
Da bih čitaoce održao u toku sa najsvežijim događajima, da napomenem da je ovaj bend, u stvari isto što i Techno-pain, samo da su ime promenili da ih publika ne prepozna posle koncerta u Bunkeru (vidi recenziju). Demo je, međutim lep. Sadržava dve pesme koje bi mogle da se opišu kao komercijalni industrial izmešan sa doomom. Produkcija je dobra, ali moralo je to čvršće, naročito gitara, a glas je tipičan Seattle fazon. Interesantno, ali u budućnosti će morati malo da se zaoštre. Adresa za nabavku ista ka o i za fanzin, jer je gitarista moj brat, onaj isti koji svira u URGH! i peva u Purgatory.

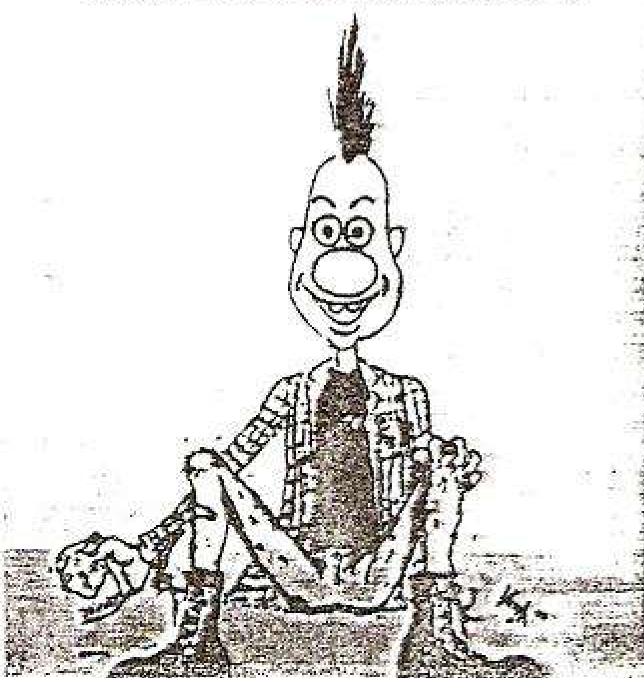
EXTREME SMOKE- 7"
Ovo sam dobio od Edija snimljeno na kaseti, pa ne znam kako se zove. U pitanju je standardan ES produkt, koji najviše liči na AGATHOCLES i slične grind bendove. Svirka je na momente vrlo zanimljiva, na momente dosadna, produkcija nije loša, tekstovi, bar koliko se vidi po naslovima su socijalno- filozofske prirode, nije loše, nije loše, šteta što su se raspali. Adresa u intervjuu.

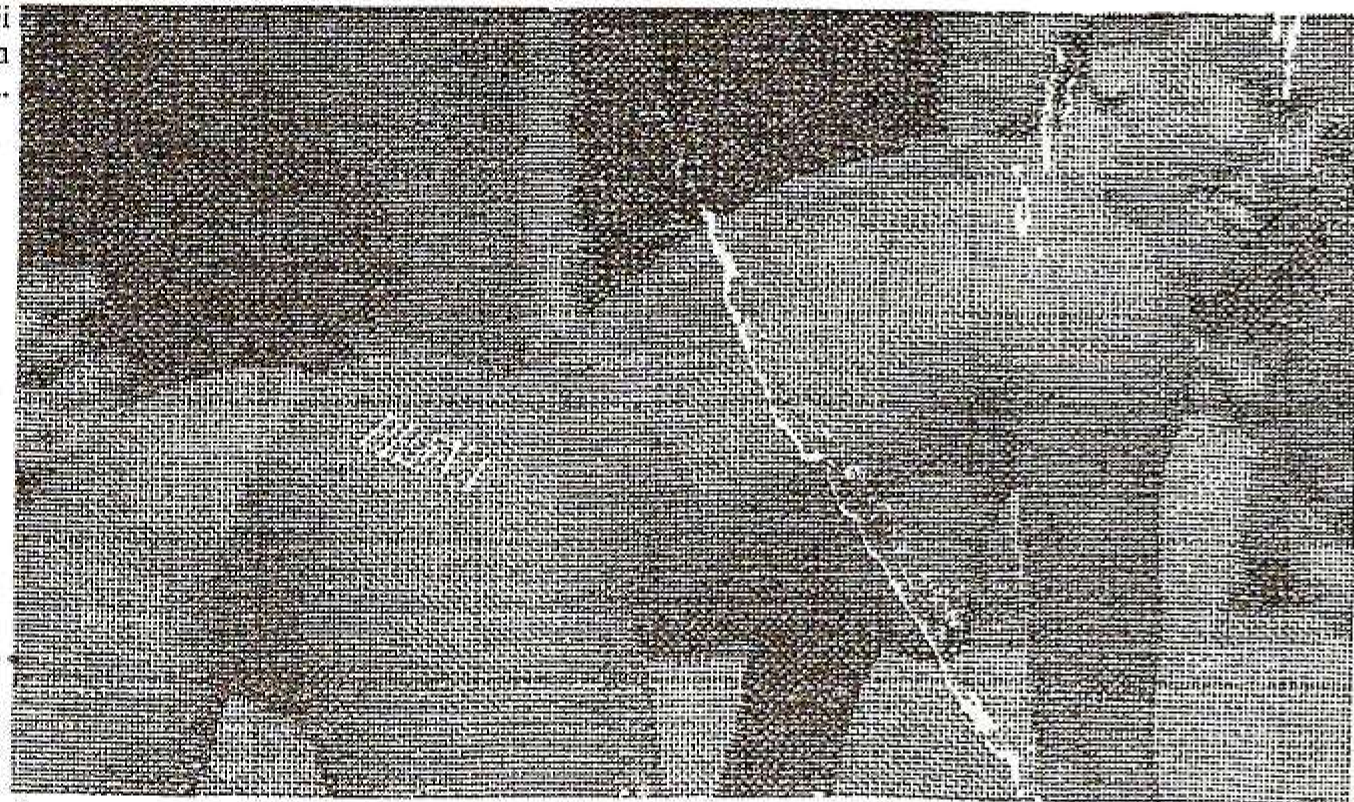
BRAINSTORM- materijal za split
Ovo je, u stvari snimak urađen za split LP sa Battle of Disarm iz Japana, koji će verovatno već biti u prodaji kad ovo budete čitali (barem kaseta). Japance nisam slušao, pa pišem samo za Brainstorm. Meni se ovo više sviđa nego prošli demo, žešće je i energičnije, a i produkcija je mnogo bolja. Pesme su uglavnom brže i (hvala bogu) nema ljigavo/ sluzavih laganica. Ne kažem da nije moglo i brže, ali šta da se radi (to su već matori ljudi), važno da ima drive. Gvidovo pevanje je OK, povremeno se vidi da j e u mladosti otkidao na Discharge, a textovi su opet politički, pa na engleskom, koji opet nije najispravniji. Najbolja stvar mi je Why voting? (kaže se Why vote?) koja je očigledna posveta Discharge. Nabavite ploču obavezno kad izađe, ovo je jedan od najboljih HC produkata trenutno na ovim prostorima.
INTERMUSIC, Goce Delčeva 11/I, 11080 Zemun

HANDS IN ASHES- Distress of the million voices(1. demo)
Joj, suze mi krenu na oči kad čujem kakve se stvari sve mogu napraviti u ovoj zemlji. Hardcore još nije mrtav, a to ovi momci kroz svojih 12 stvari nedvojbeno dokazuju, još davno sam ja rekao da su oni uz Dead Ideas najbolji BGHC. Ovo razbija; veoma čvrst i kompaktan HC urađen po New York receptu, ali nije sporo kao što to radi većina danas popularnih bendova, puno je vožnje i stvarno podiže čoveka. Gitare su jake, bubnjevi nose stvari, a glas mi je nekako grub, dosta liči na YOT. Uopšte, sve dosta podseća na prvi Cro-mags ili na ATTITUDE. Textovi standardni, znači, ne mnogo originalni (Friends, Brutal age), a produkciju je radio Aca iz Overdose i prilično je dobro ispala (mada sam čuo da baš nisu zadovoljni). Postoji mogućnost da ovo izađe kao kaseta, daj bože... Ovi momci stvarno ništa loše ne mogu da naprave.
(011)467335, (Srdan)

DEPRIVED- Reject the illusion... Class war now! 7"
Ovo sam, kao i split 7" dobio od Galeta, mlogo ti hvala, pazi da te Grci ne prevedu žedna preko vode. Elem, singl ca je klasični USA anarho produkt, omot je pun parola i fotki sa demonstracija, muzika je jako jednostavan i besan HC/PUNK, možete je odbaciti sa prezrenjem, ali ja to volim, dobro je za skakanje. Prosti rifovi, prosti ritmovi, pevač brzo izgovara stihove, kao da ga muči stomak, a povremeno mu pomaže i gitarista svojim nadovezivanjem, pa sve dosta (naročito zbog sličnih melodija) podseća na CONFLICT, mada su oni ipak bolji muzičari. Produkcija i rez su na standardno niskom nivou za ovakve proizvode, ali to je poslednja stvar o kojoj brinem dok se prepuštam energiji.
Textovi su standardni, pljuvanje po svemu i svačemu, zahtevanje slobode i klasnog rata sad, mogu da shvatim da to može da bude zanimljivo nekom ko nije dolazio u dodir sa anarcho punkom, inače ne donose ništa novo... U celini prijatan i hvale vrijedan produkat modernog Heavy Metala.
Resistance records, Deprived 1951 W. Burnside BOX 1654 Portland, Oregon 97209, USA

EKSTREMISTI

ART

Ovaj deo fanzina stvarno ispada kao od bede, ima par ljudi koji nešto pišu i koje stalno objavljujem, ali izgleda da za to nikoga nije briga.

Ubistvo radi ubistva

On nema lice. Samo stoji ispred nekog ulaza velike zgrade u maloj ulici. U ruci drži svežanj najkrupnijih novčanica i stalno izgovara: "Devize, devize..." Kad naiđe neko ko razmenjuje novac, zajedno uđu u prolaz, razmene novac i vrate se na ulicu. Dosta dugo ga posmatram. On mene ne vidi. A kada bi me i video uopšte ga ne bih interesovao. Polako se vraćam do ćoška ulice, prelazim na drugu stranu, na kojoj je i on, i polazim prema njemu. Ulica je potpuno pusta, nikoga nemam za leđima. Prolazeći pored njeg a pitam ga :"Pošto?" "Četrdeset." "Imaš dvesta?" "Da, dođi"- progovori šapatom. Iz džepa vadim hrpu novčanica i pružam mu ih. On iz zadnjeg džepa dve. Pruža mi ih. Razmenjujemo. Počeo je da broji. Ne vidi kalibar 7,62 mm uperen u zube. Povlačim okidač. Novčanice iz njegovih ruku lete put visokog plafona ulaza. Kapi krvi mi prskaju lice. Jedna mi pada na usnu. Brzo je ispljunem osećajući njen ukus i toplotu. Još se batrga i koluta očima iako mu pola lobanje fali. Saginjem se, okrećem ga na stomak i iz zadnji h džepova vadim desetak nekakvih novčanica. Zavrćem mu desnu nogavicu. Juče sam primetio da se često saginje. Nisam se prevario. Još desetak novčanica umotanih u rolnu stavljam u džep jakne. Proveravam levu. Ništa. Vraćam pištolj o pojas, ispod majice, jakne i kaiša koji ga čvrsto steže. Još je topao.
Gledam ga još jedanput. Par novčanica pada kao paperje i prlja se njegovom krvlju. Prekoračujem ga i idem kroz prolaz. Desna noga mi proklizava. Krv brišem o zid kao da je pseći izmet. Ulazim u prostrano i ne baš svetlo dvorište. Prelazim ravno preko njega. Na prozorima nema ljudi. Dolazim do drugog ulaza, prolazim kroz njega i pojavljujem se na velikoj ulici prepunoj ljudi i buke. Polazim do trga. Ona me tamo čeka. Prilazim joj. Zavlačim ruke u džepove jakne i vadim one novčanice. Na njima nema krvi. Pa žljivo ih slaže, broji i vraća mi dve. "Ima više šezdeset. Ići ću sutra da ovo uradim", pokazuje na svoj stomak, a zatim sa rukava počinje da mi skida kapljicu zgrušane krvi misleći da je blato.
Otržem se i trčim, trčim... ostavljajući za sobom krvavi trag.
James

Dečak i ptica

Dečak je jednog dana sedeo sam u sobi i razmišljao. Mislio je o tome kako bi bilo lepo da postoji velika, lepa ptica sa dve glave. Znao je da takva ptica ne postoji pa je bio tužan.
Međutim, dečak nije bio lenj. Ustao je, uzeo čekić, eksere, neke daske... i napravio pticu sa dve glave.
Kada je završio, obe glave mu kliknuše u znak zahvalnosti. Dečak otvori prozor i ptica odlete.
Đura

Ko to tamo smoki

Mama lija je napustila svoju jazbinu da bi svojim lisičićima nabavila hranu. Bio je lep prolećni dan i gladni lisičići su nestrpljivo skakutali po jazbini.
U tom trenu naiđe neko. Lisičići su mislili da je to njihova mama te srećni istrčaše na svetlo tog divnog dana. Međutim to nije bila njihova mama sa sočnim piletom u čeljustima, već okrutni seljak sa sekirom u ruci koji ih je sve do jednog poklao i razbacao njihova creva po zelenoj travi.
Đura

Tužna priča

Bilo jednom jedno prase. Imalo je sreću da ne bude trinaesto prase i da se dopalo gazdinom sinu. Zbog sina je gazda odlučio da prase drži u posebnom oboru sve dok ne umre (prase) prirodnom smrću.
Prase je svu tu ljubav i sreću osećalo svojim životinjskim instiktom. Bilo je srećno. I bilo je srećno sve dok u drugom mesecu svog života nije doživelo srčani udar.
Đura

Dugačka priča br. 46 - Bez Naslova

Postojala jednom jedna zemlja, iza sedam brda, iza sedam gora, iza sedam dolina, iza sedam mora ... U državi su se izdvajale dve grane industrije, Proizvodnja Topova i Proizvodnja Putera. Kako je zemlja u krizi svaki dinar je značajan, pa je mnogo gužve oko toga kome dodeliti pare iz fonda. Proizvođači Putera: "Dajte novac nama, puter može da se maže na hleb pa da se jede." Proizvođači Topova: "Dajte novac nama, ako napravimo topove možemo da otmemo i keks i puter od naših suseda Proizvođača Keksa i Putera". Proizvođači Putera:" To vodi do krvoprolića naših naroda koji su do skora bili prijatelji ..." Proizvođači Topova:" Za svetliju, bolju budućnost se moramo boriti i nikakve žrtve neće biti male za ono što nas čeka u sutrašnjici ..." Novac su dobili Proizvođači Topova.
Kefalo

Dugačka priča br. 15 - Majmuni

Dva plemena majmuna, Banti i Vanti. Vođe su im bili najveći majmuni. Za nekog sa strane bili su potpuno isti a međusobno su se razlikovali po dužini dlaka iza levog uveta. Živeli su u šumi koja nije bila mnogo velika, ali je bila izuzetno bogata bananama. Jednog dana vođe, Veliki Majmuni su se posvađali oko jedne banane. Banti i Vanti su zaratili i međusobno se istrebili.
Štrumpfeta

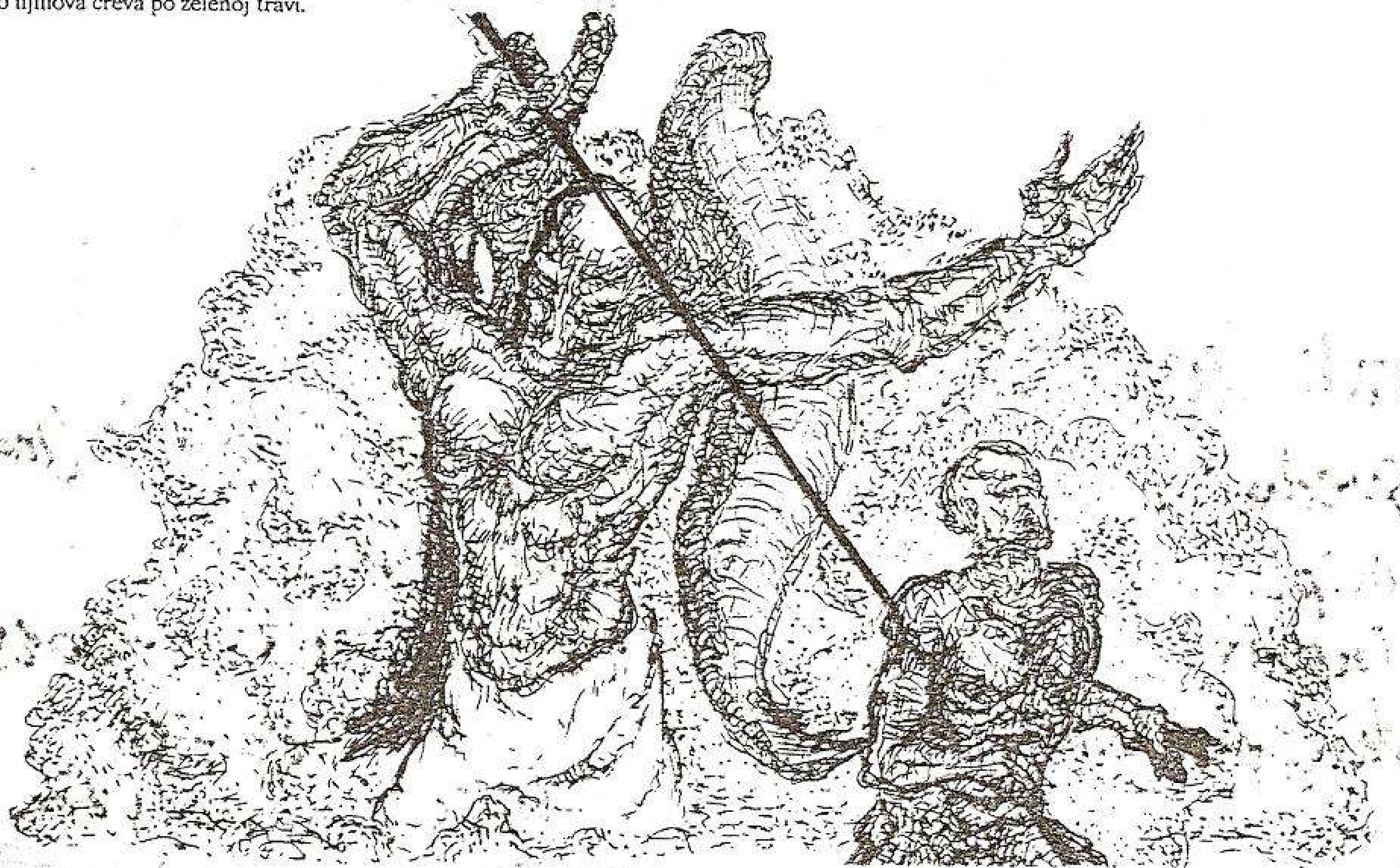
Dugačka priča br. 999893132 - Lav

Bio jednom jedan lav. Kakav lav ? Strašan lav, Radio je šta je hteo i bio zakon u celoj Africi. Plaše ga se, mrze i žele da ga ubiju svi kojoti. Napalo ga je 10 iz zasede ali ih je sa lakoćom pobedio. Još ga se više plaše. Nije prljav kao ostali lavovi, Kojoti su saznali da više od svega voli da se kupa u Srebrnom Jezeru. Otrovali su vodu i Lav je umro.
Gustav

Dugačka priča br. 1111111 - Deo A1

Bila jednom jedna devojčica. Dete bogatih roditelja nije znala da nema. Oni su se razveli par godina nakon njnog rođenja. Uglavnom su poklonima pokušavali da kupe njenu naklonost. Vremenom od nje je postalo razmaženo derište. Kraljica svega i svih, jedina. Ne druži se sa običnim smrtnicima. Umesto iskrenog prijatelja ima crnu bundu, umesto osećanja belu bundu, a crveni kožnjak zamenjuje sve ostalo na svetu. Proživela ja prosečan ljudski vek. Sem grobara sahrani prisustvuju kućepazitelj, služavka, negovateljica i dve persijske mačke.
Narodna Priča - nepoznat autor

Negde je napisano da je jedino pravo putovanje povratak. Gde da se vratim kad nikuda nisam ni otišao?
Ja

I SVAKI DAN, SVAKI SAT I SVAKI TREN,
DRUGAČIJI JE OD ONOG PRETHODNOG, SVAKI JE
NOVA SENKA I NOVA MISAO. I NEKAD MI SE
ČINI DA CEO ŽIVOT U STVARI SANJAM, DA JE
SVE ONO ŠTO MI SE DEŠAVA U SNOVIMA
STVARNOST, A ŽIVOT KOJI ŽIVIM PUKA MASKA.
I OSEĆAM NEKU PRAZNINU IZNUTRA, OSEĆAM
KAKO MI TRNU MISLI I OSEĆANJA. I NE
ZNAM DA LI SAM TO U STVARI JA ILI NEKO
DRUGI. NE ZNAM DA LI SU LJUDI OKO MENE
STVARNI, NE ZNAM ZAŠTO ME BOLI NEČIJI ZAO
MOZAK I POKVARENA OSEĆANJA KOJIMA TRUJEMO
JEDNI DRUGE. I ŠTA ME SE TIČE LOŠ DAN,
ZAO ČOVEK, REČ KOJOM ME JE NEKO POVREDIO
KADA SE OPET JEDNAKO SVI VOLIMO I MRZIMO.
I KAKAV JA TO IZBOR UOPŠTE IMAM?
I ZAŠTO SE UOPŠTE ZAPLIĆEM U SVOJE MISLI,
I KLOPKE SOPSTVENIH NAGOVEŠTAJA, KADA ĆE
ME NA KRAJU SVAROG PUTA DOČEKATI ISTO.
A ZNAM DA ĆE TAKO BITI. DA ĆE MI POSLE
POLA ŽIVOTA NAJVEĆE BLAGO BITI GODINE.
DA ĆU OSIM GODINA, IMATI I BORE NA LICU,
ZBRKU U GLAVI. DA ĆU I DALJE ČEKATI
NEŠTO VELIKO I SJAJNO DA SE DESI I
PROMENI MI ŽIVOT. IMAĆU I NEOSTVARENE
SNOVE, IZBLEDELA SEĆANJA I PRAZNE,
BESOMUČNE POKUŠAJE DA SE VRATIM I
JOŠ JEDNOM UDETIM DAH PROŠLOSTI.
A IMAĆU SAMO JEDNO VELIKO ISTINITO
I BESKRAJNO BOLNO NIKADA VIŠE!

Utorak 10-13
svedoč.
dipl
index
dva obrasca ŠV-20

STAŠA
dve fotog 6 x 4 (indeks)
1.750 din
40896-603-4-20150
05/180-5
upis I semestra
+ 100 din